

॥ ॐ ॥

શ્રી સદ્ગુરુ સ્વામી શ્રી સુક્રાંતનંદજીની કૃપાથી

પ્રેમવાણી ભજનમાળા.

ભાગ ૨ જો.

જમાવનાર

હરિભક્ત-સોમનાથ ખુસાખીદાસ ભાવસાર,

સરસપુર.

સનાતન ધર્મનો ખોજ કરનાર

તે

હરીજન સજ્જનોને મારે

જમાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

લુહાર હરજીવનદાસ મુળજી.

અમદાવાદ-તામે સરસપુરના.

આ પુસ્તક સંબંધી સર્વ હક કર્તાએ પોતાને સ્વાધિન રાખ્યા છે.

અમદાવાદમાં ધી રાયમંડ જ્યુબિલી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપી.

આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૫૦૦.

સંવત ૧૯૭૧.

સને ૧૯૧૫.

કિંમત મફત.

સાખી.

- સદ્ગુરુને ચરણે નમું, માગું પ્રેમ પ્રસાદ;
દયા કરીને દીજીએ, હરિરસ અમૃત સ્વાદ. ૧
- વાણી શકે નહિ વર્ણવી, સદ્ગુરુ કેરું સ્વરૂપ;
મન બુદ્ધિ પહોંચે નહી, ઉપમારહિત અનૂપ. ૨
- ગુરૂપદ પંકજ પુજતાં, શૌદ્ધ લોક પુન્ય;
શિવ વિરંચીને શારદા, સદ્ગુરુના જશ ગાય. ૩
- પ્રથમ પુરણ પ્રેમશું, વંદુ સદ્ગુરુ ચરણ;
તાપ ટળે સંસારના, મટે જન્મ ને મરણ. ૪
- મનના પ્રપંચ મુકજો, કરજો તત્ત્વ વિચાર;
રત્ન પદાર્થ જન્મ છે, નહિ આવે વારંવાર. ૫
- સદ્ગુરુ સંત કૃપાથકી, પ્રગટે જ્ઞાનપ્રકાશ;
રવિ ઉગે રજની ટળે, હોય અવિદ્યા નાશ. ૬
- એક શબ્દ ગુરૂદેવકા, તાકા અનંત વિચાર;
જ્ઞાની મુનિ પંડિતા, વેદ ન પાયા પાર. ૭
- શબ્દે શબ્દ બહુ અંતરા, શબ્દે છોડ્યા રાજ;
જેણે શબ્દ વિચાર્યા, તેનાં સરિયાં કાજ. ૮
- ગુરુ ગોવિંદ દોનું ખડે, કિસકું લાગું પાય;
બલિહારી ગુરૂદેવને, દિયા ગોવિંદ બતાય. ૯
- સત ચિદ આનંદ સર્વમાં, ભરિ રહ્યો ભરપૂર;
દિન રજની રહે રંગમાં, વરસો નિરમળ નૂર. ૧૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૪૫૪

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ત્રેમવાણી લગ્નમાળા-૨

વિષય ૬-૧૬

॥ ॐ ॥

श्री सहगुरु स्वामी श्री मुक्तानंदजी द्वारा
प्रेमवाणी भजनमाला.
भाग २ जे.

जनावनार.

हरिभक्त-सोमनाथ बुलाभीदास भावसार.
सरसपुर.

सनातन धर्मनो भोज करनार

ते

हरिजन सज्जनोने भाटे.

छापी प्रसिद्ध करनार.

बुहार हरिवनदास मुण्ड.

अमदावाद-साथे सरसपुरना.

आ पुस्तक संपादकी सर्वे हस्त कर्ताये पोताने स्वाधिन सज्ज्या छ.

अमदावादमां धी डायमंड ज्युजिली प्रिन्टींग प्रेसमां
परीण देवीदास जगनबाबे छापी.

आवृत्ति पदेली.

प्रत ५००.

संवत् १९७१.

सन् १९१५.

किर्मत मइत.

ગ્રંથસંગ્રહ
પ્રથમ ભાગ

૪૪૪૪

હરિજનોનાં નામ.

ગ્રંથસંગ્રહ સરસપુરમાં.

બાવસાર વ્રીકમલાલ કુબેરદાસ.
ધોબી હથિરભાઈ ગોપાળદાસ.
પંચાળ હરજીવનદાસ મુળજી.
લુહાર મગનલાલ ગીરધરદાસ.
લુહાર નારણદાસ કાળીદાસ.
બ્રજપતી શકરાલાલ હાલિસા.
લુહાર મગનલાલ મોતીરામ.
લુહાર સાંકળચંદ ગીરધર
લુહાર સુરચંદ છગન,
લુહાર સોમનાથ જ્ઞેષ્ઠતારાન.
લુહાર જીવરામ રામચંદ.

અમદાવાદમાં

પંચાળ છગનલાલ આશારામ.
લુહાર માધવજી રણછોડ.
લુહાર કચરાભાઈ વાહાલજી.
લુહાર મોહનલાલ બહેચરદાસ.
લુહાર મોહનલાલ ખોડીદાસ.
લુહાર બાપુજી ગણેશ.
લુહાર શકરાલાલ મોતીરામ.
લુહાર નાથાલાલ નરસિંહદાસ.
પંચાળ ગંગારામ મંછારામ.
મોદા છોટાલાલ ગોકળદાસ.

આ પ્રેમવાણી લજ્જનમાળા-ભાગ ૨ જે.

ઉપરના સરવે હરિજનો મળીને પરીપક્ષરના માટે છપાવી બહાર
પાડવામાં આવ્યું છે અને તે અધિકારીને આપવામાં આવશે.

ॐ एकोहंसद्गुरुमसाद

श्री परमात्माने नमः । श्री गुरुचरणकमलेभ्यो नमः ॥

प्रेमवाणी ભજનમાળા.

ભાગ ૨ જો.

દુહા.

પ્રથમ સદ્ગુરને નમું, સંતોને કરું પ્રણામ;
સારદા માતા જીભે વસો, ગુણ ગાવા શ્રીરામ. ૧

આરતિ.

ધન ધન ગુરુદાતા, ઓહં ધન ધન ગુરુ દાતા;
સત્ય સુખ નિત્ય પ્રકાશી, વિભુ અધિક્ષાતા. ધનધન ટેક.
આદિત્યે આદ્ય અક્ષર, ઓહં સ્વરૂપ કહાવો; (૨)
નામ રૂપ આધારા, મન વાણીમાં નાવો. ધનધન. ૧
સોમે સુધ બુધ હોય, તે જન તે જાણે; (૨)
પરમાનંદ સુખ સોઈ, સંત જનો માણે. ધનધન. ૨
મંગળે મંગળતા થાય, વિધ્ન અનેક નાસે; (૨)
ચરણકમળ ચિત્ત ધરતાં, આપ મળો પાસે. ધનધન. ૩
બુધે બુદ્ધિના પડદા માંદા, રહીને તમો બોલો; (૨)
ભોગી ભોગતણારે વિદાસી, તે ન જાણે ઝોલો. ધનધન. ૪
ગુરુગોવિંદ એકરૂપ, અનૂપ, રૂપ જગમાં ધરતા; (૨)
પતીત પાવન સ્વામી, ભક્તોનાં સંકટ હરતા. ધનધન. ૫

શુકરે સદ્ગુરુ શુદ્ધ સ્વરૂપ, અરૂપ અનામી કહાવો; (૨)
 ગુણાતિત ગોવિંદા, હરિજનોને ભાવો. ધનધન. ૬
 શનિએ સમજે સાન, ભાતુ ઉદય થાશે; (૨)
 સોમા ગુરુ સમરણથી, જનમ મર્ણુ બાશે. ધનધન. ૭

આરતી ૨ છ.

જય સદ્ગુરુ સ્વામી, ગુરુ જય સદ્ગુરુ સ્વામી;
 આરતીઓ ઊતાડું, પ્રભુ અંતરજામી. જય ટેક.
 આદિત્યે અવિનાશ, પધાર્યા પુરમાં; (ગુરુ)
 ભક્ત વત્સલ ભગવાન, વાસથા છે ઉરમાં. જય. ૧
 સોમે સત્ય સ્વરૂપ, મુંદરતા શોભે; (૨)
 નિરખે નરને નાર, મુનિનાં મન લોભે. જય. ૨
 મંગળે મૂરતિ મહારાજ, ત્રિગુણાતિત કહાવો; (૨)
 પિંડ બ્રહ્માંડની પાર, ભક્તજનોને ભાવો. જય. ૩
 બુદ્ધ અનૂપમ સાર, ગાય વેદની વાણી; (૨)
 ઉપનિષદનો સાર, સંત રહ્યા બાણી. જય. ૪
 ગુરુ પ્રગટ કરુણાકાર, ભક્તને બ્રહ્મ વિદ્યા આપી; (૨)
 કોટી જનમનાં કર્મ, તે નાખ્યાં કાપી જય. ૫
 શુકરે સદ્ગુરુ સોય, જીવ કોઈક બાણે; (૨)
 અખંડાનંદ અદ્વૈત, તે સુખને માણે. જય. ૬
 શનિયે સમજે જેહ, તે કેવલ્ય પામે; (૨)
 કૃષ્ણજી ભજશે સોય, ગર્ભ વેદના વામે. જય. ૭

આરતી ૩ છ (રાગ દેશી બોહલી)ના.

આરતી ઊતાડું મારા હરિગુરુ સંત, ટાળ્યા સર્વે કંઈ;
 ચોરાશીના બંધ, હરિગુરુ દેવની આરતિ. ટેક.

આરતિ ઉતારી લેઈ વારણાં, ધરૂં શ્રવણ મનન નિદિધ્યાનરે;
 સદ્ગુરુને શીશ સોંપતાંરે, મારૂં ટળી ગયું દેહાભિમાન. હરિગુરુ. ૧
 સદ્ગુરુ શોભા શી કહું, મુખ વરણવી ન જાયરે;
 હરિહર પ્રદા કરે સ્તુતિરે, ગુરુ મારા શબ્દાતીત સોહાય. હ. ૨
 મહાનુભાવે મેહેર કરી, સમજાવી સરવે રીતરે;
 જાગૃત સ્વપ્ન સુષુપ્તિરે, મહને ભાષ્યું છે તુરિયાતિત. હ. ૩
 અખે અવલોકયું આખા લોકમાં, સદ્ગુરુ કેરી સોજરે;
 અહં પ્રદાનંદ સ્વામી અનુભવ્યારે, વાહલો વિલસ્યા
 પોતાની મોજ. હ. ૪

અથ આત્મરામની આરતિ. રાગ ઉપરનો.

ધીર મન ચરણામાંય સોહાય, પરમપદ પાય;

આત્મરામની આરતી. ટંક.

એકંકાર એક આદવાણી, સોઈ રૂપ તું સાધરે;
 શિવ શક્તિ જેની કરે સેવારે, સેજ સેજમાં થાય સંવાદ. આ. ૧
 તેજ કપરની પુતળી, અગનિજમાં લાગી અંગરે;
 નામ રૂપ ગુણ દીસે નહીરે, આતો અરૂપી થઈ છે અલંગ. આ. ૨
 હુંજી ભયું જેમ નીરમાં, આયુષ ટળી થયું એકરે;
 જોતાં જુદાં ભાસે નહીરે, વાહલો મળીયા છે એકાએક. આ. ૩
 નીરગુણ તો ભાસે નહી ને, ભાસે સરવે ભૂતરે;
 આવરણ નહિ કાંઈ એહનેરે, વહાલો અખંડાનંદ અદ્વૈત. આ. ૪
 આત્મરામની આરતી, કોઈ ગુરુગમ લેઈ ગાયરે;
 શુદ્ધ કેવળ સંતોને સેવતાંરે, જીવશિવ લેદ દૂર થાય. આ. ૫

ગુરૂ નાનકની આરતી. ૫

સવૈયા.

શંખનકી ધુન ઘંટનકી, કર ફૂલનકી બરધા બરધાવે;
આરતિ કોટિ કરે સુરસુંદર, પેળિ પુરંદર કે બલિ બાવે. ૧
દાનત દક્ષન, દે કે, પરદક્ષન, ભાલુ મેં કુકુમ અક્ષત લાવે;
હોત કુલાહલ દેવપુરિમેં, દેવનકે કુલ મંગલ ગાવે. ૨
હોહો.

ઐસે ચંદ્ર પ્રતાપતેં, દેવન બડો પ્રતાપ;
તિન લોક જય જય કરે, રહે નામ સત બાપ. ૧
ઐસર રાખી ધ્રૂપતા, સંકટ જયું પ્રહલાદ;
કહેનં સુનનકી કધૂ નહિ, શરણુ પરેકી લાજ. ૨
જેહં ભૂલ બિગાર હું, ના કરો મેલા ચિત્ત;
સાહેબ ધોરા લોરિયે, નક્ટ બિગારે નિત. ૩
ઓગુનહારેકી બિનતિ, સુનો ગરિબનિવાજ;
જેહં પુત્ર કુપુત્ર હું, બહોરે પિતાકોં લાજ. ૪
સકલ દ્વારકોં છાંડકે, અહો તુમારો દ્વાર;
બાંહે અહેકી લાજ, શ્રી અમૃગોવિંદદાસ તુમ્હાર. ૫

સવૈયા.

બાંહે અહે જબ તે તુંમરે, તબ તે કોઉ આંખ તરે નહિ આન્યો;
રામ રહિમ પુરાન કુરાન અનેક કહો મત એક ન માન્યો. ૧
સ્મૃતિ શાસ્ત્રવેદ સુમેદ બહુવિધ કહે હમ એક ન જાન્યો;
શ્રી અસ પાન કૃપા તુમ્હારી કર, મૈને કહો સબ તોહે બખાન્યો. ૨
હોહો.

હે અચ્યુત હે પારબ્રહ્મ, અવિનાશી અગન્યાસ;
હે પૂરણ હે સર્વમેં, હું:ખબાજન ગુણ ત્રાસ. ૧

હે સંગી હે નિર્હંકાર, હે નિરગુન સખ ટેક;
 હે ગોવિંદ હે ગુણનિધાન, જાકે સદા વિવેક. ૨
 હે અપરંપર હરહરે, હો સિ હોવન હાર;
 હે સંતાંકે સદા સંગ, નિરાધારા આધાર. ૩
 હે ઠાકોર હમ દાસરો, મેં નિર્ગુન ગુન નહિ કોથ;
 નાનક રીઝે નામદા, રાખો હિયે પરાય. ૪

ભજન ૧.

જા ઘર હરિકથા નહિ કીરતન, સંત નહિ મીજખાના;
 તા ઘર જમડે ડેરા દીધા, સાંજ પડે સમશાના. જા ઘર. ૧
 કૃદ્યા કૂદ્યા ક્યા પ્રીરતેહેં ક્યા દિખલાવત અંગા;
 એકે પલકમેં ક્યા હોખયગા, જૈસા રંગ પતંગા. જા ઘર. ૨
 મારૂં મારૂં કરતાં મરી ગયો, મુક્યાં નહી અભિમાના;
 સાધુ સંતકી સેવા ન કીની, કીસ બીધ હોવે કલ્યાના. જા ઘર. ૩
 નાલીકમળસે નામ ઉઠતહે, દ્વાદશ મીલ કહરાના;
 અધર તખતપર નિરખ નીશાના, બહાં સદ્ગુરૂકી શાના. જા ઘર. ૪
 જ્ઞાન ગરીબાર્થ ને પ્રેમજ ભક્તિ, સત્ય નામ ગુલતાના;
 મેહ વૈરાગે અનુભવ જાગે, તા ઘર કોટી કલ્યાના. જા ઘર. ૫
 કાલ ડંડા દઇ રહ્યા હે, કહાં બૂઠા ક્યાં બાલા.
 કહત કબીર સુનો ભાર્થ સાધુ, છોડો માન ગુમાના. જા ઘર. ૬

ભજન ૨.

જા ઘર સંત પધારે ભાગ્ય બડા,
 કરી સમરણુ ભવસાગર તરના ભાગ્ય બડા જા ઘર ૧
 આયે સંતોકુ આદરભાવ દીજે હે;
 વાકા ચરણુ પખાળી ચરણામૃત લીજે. ભાગ્ય બડા. ૨

આયે સંત બડે પરાપકારી હે,
 વાકે શરણે આયે વાકું લેત ઉગારી. ભાગ્ય બડા. ૩
 આવતા સંતોડી સુનીયો બાની હે,
 સુણતાં મિટે ભવ ચોરાશીકી ખાણી. ભાગ્ય બડા. ૪
 સાહેબકા ઘર હે સંતમાંહી હે,
 સંત સાહેબ દીસત અંતર નાહી. ભાગ્ય બડા. ૫
 કહત કળીર સંતો ભલે પધાર્યા હે,
 મારા જનમોજનમકા કારજ સુધાર્યા. ભાગ્ય બડા- ૬

રાગ ધોળ ૧.

મનરે કૃષ્ણે વચન કહ્યું માનજે;
 મારા સંતસાહેબમાં નથી કાંઈ ભીનરે.
 સામૈઆં કરીએ સંતનાં. ૧
 મનરે શેરીઆ વળાવીને સજ કરં,
 વાટડીએ વેરાવું હુતો કુલ રે. સામૈઆં. ૨
 મનરે કંકુ ભરેલી કંકાવટી,
 ચોખલીઆ ચોદું મારા સંતોને લલાટરે. સામૈઆં. ૩
 મનરે બાજઠ આહું રૂડાં બેસણાં;
 ઉપર પંખે ઢોળું ઝીણા વાય રે. સામૈઆં. ૪
 મનરે પહેલાં હતાંરે તરણા તોલનાં;
 મારા સંતે વધાર્યા ઝાઝાં માનરે. સામૈઆં. ૫
 મનરે નંદ આનંદની ભોમિકા,
 મારા સંતે કીધા ત્યાં વિશ્રામરે. સામૈઆં. ૬
 મનરે બેઠ કર જોડી મીરાંબાઇ વિનવે;
 મારા સંત સાહેબની હું છું દાસીરે. સામૈઆં. ૭

ધોળ ૨.

- આવો આવોરે મારા સોહંમ સુખારે,
જ્યાંરે જોઉં ત્યાં તમે ઉભા હો લાલજી. આવો. ૧
- અમને અમારા ગુફએ સાન બતાવીરે,
શૂન્યની શેરડીઓ દેખાડી હો લાલજી. આવો. ૨
- અમને અમારા ગુફએ કુંચીઓ આપીરે,
ગગનની હાટડીઓ ઉઘાડી હો લાલજી. આવો. ૩
- ગગન મંડળની શોભા બહુ સારીરે,
ફૂપ જોઈને હું તો રાચી હો લાલજી. આવો. ૪
- ગંગા ને જીમનાં ત્યાં તો નદીઓ વહેછેરે,
વંકનાળના ઘાટે નાદ્યાં હો લાલજી. આવો. ૫
- હીરા માણેકનાં મેં તો વસીયાણાં વહોર્યોરે,
અછલ બાઈએ ઝોળખાવ્યાં હો લાલજી. આવો. ૬
- ભારથી રેવારામની અકળલીલારે,
દાસ જતુબાએ ગુણ ગાયા હો લાલજી. આવો. ૭

ભજન ૧.

પ્રથમ પહેલા સદ્ગુરુ સમરૂં, પુજે પ્રસન્ન થાયજી;

મૂળ ઉપર પદ્મ આસન, ઉલટા પવન ચઢાય.

નિરંજન ધાય અવસર જાયજી.

રાજા પ્રજા જગત જોગી, ખલક ખડીઆ જાય, નિરંજન ધાય
અવસર જાયજી. ૧

ડાબી ઇંગિણા જમણી પીંગિણા, વચ્ચે સુષુમ્ણા રાયજી;

રૂચના હોય સો પ્રેમરસ પીલ્યો, વંકનાળ ચઢાય. નિરંજન ધાય. ૨

મેણુનાસા સોધો સોધો સંતો, પેઉ મળશે પાવજી;

હીરા હંદી જ્યોત ઝલકે, એરણ ચઢીયા ઘાવ. નિરંજન. ૩
 નાલી કમળસે ચઢી સુરતા, ચૈતન હોઈ જગાયજી;
 ઉલટા હોય સો સુલટા કરલે, જલહલ જ્યોત જગાય. નિ. ૪
 સૂન્ય મંડળમાં વાળં વાળે, શિંગી નાદ ગોહરાયજી;
 અખે મંડળમાં નેજા ફરકે, કોઈ સંત વિરલા ધાય. નિ. ૫
 અધર તખ્ત મેરા સદ્ગુરૂ ખેઠા, હીરાસે લવલાયજી;
 દાસ કપીર લયા નિરલે, શિંગ ઢોલ ગુરાય. નિ. ૬

ભજન ૨ રાગ ઉપરનો.

નિજપદ પામિયા નિરવાણ, કયા કરે ચોરાશીની ખાણજી; ટેક.
 શબ્દ ભલકા સાંધ માંહેલા, જ્ઞાન ગોળ છોડજી.
 પહેલે મોરચે માર મમતા, કુખુદિના કોટ તોડ. નિજપદ. ૧
 પ્રેમ પીસ્તોલ પકડલે, ધીરપની કર ઢાલજી;
 શબ્દ દીવે સંચરો, અખંડ બ્રહ્મને ભાળ. નિજપદ. ૨
 મોહ મદને મુમતા તારી, જ્ઞાન ધ્યાનમાં ગાળ્યજી;
 અખંડ નામને ઓળખો, તો બ્રહ્મ સ્વતંત્ર ભાળ. નિજપદ. ૩
 વચલી ઘાંટી થઇ લે માટી, હરદમ દ્યો હથીયારજી;
 શૂરા સમશેર ખેંચશે, સદ્ગુરૂને પ્રતાપ. નિજપદ. ૪
 બ્રહ્મ ગરજે ગગનમાં, જ્યાં ત્રિવેણી ટંકશાળજી;
 ઓહંસોહં સીટી પકડલે, તો અમરાપુરીની વાટ. નિજપદ. ૫
 અમરાપુરના આશકી, નર પાયા પદ નિરવાણજી;
 સ્વામી મનોહર ખોલીયા, તારા કુડ કપટને કહાડ. નિજપદ. ૬

ભજન ૩ રાગ ઉપરનો.

જીરે તું તારી જડ મુળ હંસા, તું તારી જડ મુળજી;
 આપસે તું આપ ભુલ્યો, ખોલે છે તે કુણજી. જીરે હંસા ટેક.

બાહેર ભીતર એક હે, દુબે નહિ કોઈ રામજી;
 રામ તારૂં નામ છે, તું વેદ વાક્યને સુણજી. જીરે હંસા. ૧
 જો તુને પતીજ નહિ તો શોધ વેદ પુરાણજી;
 ખટ શાસ્ત્ર શું કહે છે, તેનું કહું તું માનજી. જીરે હંસા. ૨
 દેહ નહીં તું બ્રહ્મ છે, આ દેહના સહુ ધર્મજી;
 તારૂં તુને સુઝે નહી, ત્યાં સુધી તારાં કર્મજી. જીરે હંસા. ૩
 ગુરૂનું વચન માન હંસા, શબ્દકું પિછાણજી;
 કહે નારણદાસ હંસા, ચઢો પદ નિરવાણજી. જીરે હંસા. ૪

ભજન ૪ રાગ ઉપરનો.

એક કે ઘર આય બંદા, એક કે ઘર આયજી;
 દેખ એક ઘર છોડ કર કર, અનેક કયું ભટકાય. બંદા. ૧
 એક અજર અખંડ અમર, લક્ષ કુટસ્થ બ્રહ્મ લાયજી;
 અનેક જીવ ઈસ માયા આવરણ, ગુણ ઉભા કરી ગાય. બંદા. ૨
 ગુણરહિત નિરગુણ ગોવિંદ, પુરણ આનંદ પાયજી;
 આપ જોયા જગત જોયા, મનકા સંશય મિટાય. બંદા. ૩
 સુવર્ણ કેરા ઘાટ સરવે, નામરૂપ ઠેરાયજી;
 સુવર્ણ એક રસ રૂપ સોઈ, ઘાટ થીર નહીં થાય. બંદા. ૪
 મૃત્તિકાના ઘાટ સરવે, ઘર હવેલી ચણાયજી;
 નામ રૂપ ગુણ ક્રિયા નહિ, ભૂમિ અખંડ સભાય. બંદા. ૫
 કર્યું શ્રીફળ સાકર કેરું, ખવાય જ્યાંસે ખાયજી;
 કેવળ એમ અભ્યાસ કરતાં, જીવ બ્રહ્મ હો જાય. બંદા. ૬

ભજન ૧.

પ્રગટ હીરો મારગમાં પડીયો, જડ બુદ્ધિ જીવ ગોવાળાને જડીયો;
 અજાની કોટે ખાંધીને આથડીયો, તો પારખુ ન કર્યું એના પિંડનું રે. ૧

ત્યાં એક પુરૂષ વિવેકીરે આયા, દેહરહિત સ્વરૂપે છે ડાહ્યા;
અબ્જ ઓળખતામાં હિરલો ઓળખ્યો, નાણું મળ્યું નવ ખંડનું રે. ૨
ઓરી કરો વસ્તુ પરી કરો અબ્જ, ઘેર લઈ જઈએ પામીએ લખ્યા;
મણી જડ્યો હાથ અમે કરી મળ, તો લગ્નએ સોહં શુદ્ધ ભાવશું રે. ૩
ભાવ અખંડીત સોહી બ્રહ્મ ભાસે, અરૂપ મુરતી દીસેરે આકાશે;
આનંદ કીરપા સોઈ પ્રકાશે, તો લટકાં કરે બ્રહ્મ લહાવથી રે. ૪
વનરે વસ્તીમાં વશી રહ્યા વાહાલો, અણુ એક ઠામ નથી

હરિ વિના ઠાલો;

કેવળરે શુદ્ધ થાય મન કાલો તો કોણ કેનાં સાધન કરેરે. ૫

ભજન ૨.

મંદીર કાચનું શ્વાન આબ્યું માંહી, ચોદેશ ભાસે પોતાકેરી છાંહી;
બુઝો બ્રાન્તિ જીવ ભસી ભસી થાક્યો તો, એવો જગત
ખધો જાણવો રે. ૧

એરે મંદિરમાં પુરૂષ એક આયા, લક્ષ વૈરાગને સ્વરૂપે છે ડાહ્યા;
પોતાનું સ્વરૂપ જથારથ પાયા તો મારે આણુંદ ઉર માર્ણીયો રે. ૨
અમૂલખ હીરો ધર્યો પશુ આગે, પશુ લેવે નહીં એને ખડ
મીઠા લાગે;

બુઝો મુરખ જીવ એમ ભીખજ માગે તો તાગે નહીં તાપ
તન તણારે. ૩

લક્ષ વૈરાગમણી જેણે લીધો, તેનો સર્વ સ્વારથ કારજ સીધ્યો;
દેહ ધારણ ફરી નવ લીધો, તો મોહ ટળ્યા તનમનતણારે. ૪
આપ અમાપ શોભી રહ્યા આપે, થાપે ઉથાપે તેણે કોણ થાપે,
અદ્વૈત સ્વરૂપ અલેદ અમાપે તો ભાવાતિત સખજ ભર્યો રે. ૫
મક્ષહી એક વાંદર આવી અડીયો, સાથે ચૈતન પુરૂષ તે ઉપર અડીયો.

નીચે નરસિંહ આવી હોનુકું નડીઓ, તો પકડ છાયાસેં

વાંદર પડ્યોરે. ૬

પુરૂષ કહે હું તો છાયામાં નાંહી, એક અખંડ અદ્વૈત રૂપ હોઈ;
કહેવામાં શબ્દ ન આવે કાંઈ તો જીઓરે કેવળને આનંદ જડ્યોરે.

ભજન ૧.

પુરી જેને ગુરૂ સંગાથે પ્રીત, સંશય સેજ છુટેગા. ટેક.
દયા કરીને ગુરૂ દીયા ઉપદેશા, સમરૂં નામ નિરંતર શેષા;
કાળ કોધકા મીટયા કલેશા, રેહણીકી ઓહી રીત સંશય. ૧
રેહેણી સોઈરામ રંગમાં રાચે, બંસરી ગગન ધુન અનહદ બાજે;
તન મન વિષયા ભાવની ભાજે, જન થયારે અજીત સંશય. ૨
અજીત સોઈ આત્મજ્ઞાની કહાવે, પુરણ બ્રહ્મ અગોચર પાવે;
સહેજમાં સહેજ સ્વરૂપ મિલજાવે, નહિ અનિત એતો

નીત્ય સંશય. ૩

નીજ સ્વરૂપ સખ ગુણસે ન્યારા, વાણી ચાર પાર જીઓને વિચારા;
કહે કેવળ કર શુદ્ધ નીજ ખ્યારા, એ છે અક્ષરાતીત. સંશય. ૪

ભજન ૧. (મુખડાની માયા લાગીરે મોહન તારા) એ રાગ.

અતુલવી સંત આવો, લક્ષસેં અલક્ષ લાવો;

પ્રેમરસ સેજે પાવોરે, આનંદરૂપી અતુલવી. ૧

ત્વં પદ રહ્યો ત્યાગી, જ્યેષ્ઠ મેં તત્પદ જાગી;

લક્ષ તો અસીપદે લાગીરે, આનંદરૂપી અતુલવી. ૨

કર્મકો કર્તા નાંહી, નામનો ઉપાસી નાંહી;

ગુણાતીત ગુણ ગાઈરે, આનંદરૂપી અતુલવી. ૩

જયું નિત્ય અજપા જાપ, ટાળું ત્રિવિધિના તાપ;

આપમાં સમાવું આપરે, આનંદરૂપી અતુલવી. ૪

વેદ આર શબ્દવાણી, નામરૂપની બ્રાન્તિ નાણી;
 જોતાં વસ્તુ પાસે જાણીરે, આનંદરૂપી અનુભવી. ૫
 વસ્તુ કેવળ તાણો વાણો, મહાપદ કોઈ સેજે માણો;
 જીવ ઈશ્વર બ્રહ્મ જાણોરે, આનંદરૂપી અનુભવી. ૬

ભજન ૧ રાગ લાવણી.

તારી સ્થીર વ્રતી ના સ્થાપી, પ'ડકું ક્યા રખડાવે પાપી. ટેક.
 નિરશુણ્કું તો નિરખ્યા નહિ ને માયા વ્રતી રહ્યો માપી;
 સદ્ગુરૂ સંતોને સેવ્યા નહીરે, તારે વિષયાકાર રહ્યો બ્યાપી. પં. ૧
 રાગ સમજ શણગારે ગાયો, જાપ જપે છે દીન રાતી;
 દેવલ દેવલ દરશન કરતો, તારા મનની તૃષ્ણા ન કાપી. પં. ૨
 ઘાટ અનેક તું ગંગારે નાહ્યો, તિરથ વ્રત રહ્યો તાપી;
 તોહિ તારા મનનો મેલ ન ગયો, ઘણી કીડી જંતુ પગ ચાંપી. પં. ૩
 પાત્ર સંતને પોષ્યા નહીને, નાણું કોડી ન આપી;
 પાખંડ ફેગટ ફેરો ફરિયો, બુદ્ધિ અવિદ્યા આવી. પં. ૪
 કંઠી બંધાવી કાન કુંકાયા, છાપાં તિલક રજ્યા છાપી;
 કહે કેવળ જીવ બહુ કુટાયો, વસ્તુ મળી નહીં અમાપી. પં. ૫

ભજન ૨ રાગ ઉપરનો.

નીજ અનુભવમાં તું ન આયો, ગાંડા ગીત સમજ બિન ગાયો. ટેક.
 ખબર નહિ તેરા તનકી, તું રજ બુદ્ધિસેં બંધાયો;
 જીવ ઈશ્વર દોઉં પરોક્ષ જાણી; ધામ અનેક તું ધાયો. ગાંડા. ૧
 મુલા તુલાની માલમ નહીને, વ્રતી અવ્રતી વવાયો;
 જડ ચૈતનનો અધ્યાસ ન જાણ્યો. તું દુનિયામાં થયો ડાહ્યો. ગાં. ૨
 કરતા કિરિયા કાહુ કરમકી, તું સ્થૂળ સુક્ષ્મ શુંથાયો;
 જાગ્રત આદિ અવસ્થા ન જાણી, ત્યારે ત્રિપુટીમાં હુંટાયો. ગાં. ૩

ભૂત લવિષ્ય વર્તમાન જ્ઞાન્તી, કાયા ધરી બહુ કુટાયો;
 મિથ્યા સુખ માયા કેરું માણી, અનર્થ જોજ ઉઠાયો. ગાંઠા. ૪
 વાણીના પાર વસ્તુ ન બાણી, મન ભૂતે ભરમાયો;
 કેવળ કહે જીવ બહુ કુટાયો, પૂરણ ગ્રંથ ન પાયો. ગાંઠા. ૫

રાગ ધોળા ભજન ૧.

સખી મહાપદ કેરી વાત, કોઈ સંત જૂનેરે;
 જેને મળિયા સદ્ગુરુ દેવ, તેને સહુ સુઝેરે. ૧
 સખી સઘળો આ સંસાર, વાહાલો રહ્યા વ્યાપીરે;
 જેનું નામ લીજે કીરતાર, અભયપદ વાશીરે. ૨
 સખી ઇંગળા પીંગળા નાર, સુપુમણા નારીરે;
 ત્યાં ધરિયે નિરંતર ધ્યાન, સાંસો મારીરે. ૩
 સખી નાભીકમળ ઘટ માંચ, સોદગ ઉઠેરે;
 ત્યાં બપ જપે કોઈ હંસ, તાર ન તૂટેરે. ૪
 સખી સઘળા રોમેરોમ, લાગે જ્યારે જપવારે;
 ત્યારે ઘટના માંહેલા ચોર, લાગે છુપવારે. ૫
 સખી પાંચ પચીશકું ઘુંટ, જીવત મરનારે;
 સખી સેજે સુરતા સાંધ, ઘડપર ચઢનારે. ૬
 સખી આ રસ એવો મીઠડો, પ્રેમશું પીનેરે;
 આતો સમજી રહ્યાનું કામ, કોઈને ન કીનેરે. ૭
 સખી આઘ નિરંતર એક, લાગે મીઠેરે;
 ત્યાં કહે ઠપીર વિચાર, મેં પરગટ દીઠેરે. ૮

રાગ ધોળા ભજન ૨. (રાગ ઉપરના).

સખી આવોને સજની મોરી. ગરબે રમીએરે;
 આવી શીલ સંતોષની વાત, સાહેબજીને ગમીએરે. ૧

સખી પાંચ તત્વનો ગરબો, દશ માંહી ખારીરે;
 એને ખેલનારા સંત સુબલ, પીયુજના પ્યાસીરે. ૨
 સખી ગરબો છે પણ કાચો, હજવાં ફરીએરે;
 મુકી લોક લજ્યા કુળ કામ, મરબદા મેલીએરે. ૩
 સખી સનમુખ ઉભા પેઉજી, જુગતે ઝાંખ્યારે;
 એવા સંત સુઘડ સુબલ, નૈણાં ભરી નિરખ્યારે. ૪
 સખી શીરગુણ મીસરી ખાંડ, સૌ કોઈ ફાકેરે;
 આતો નિરગુણ કડવો લીંઘ, કોઈ સંત ચાખેરે. ૫
 સખી જેને મળિયા સતગુરુ દેવ, તે સંત બાણેરે;
 આવી ખરી ખખર ખેમદાસ, બેઠા મોજો માણેરે; ૬

ભજન-૧ ધોળ.

જેણે સદગુરુ સેવ્યારે, તીહાના તો નિરલે પટા;
 મસારા છે મોઘારે, રોજના તો લાખ ટકા. ૧
 સખ સઘળામાં ખેલીએરે, પાછો પાઉં કેમ ધરિએ;
 દશ વીશને હડાવીરે, ગગન ઘડ જઈ ચઢીએ. ૨
 ગગનઘડ ઘેરયોરે, કામ જેનું કડે ધડે;
 જઈ મેહેલામાં સમાણીરે, જડીતના હીરલે જડે; ૩
 પ્રતાપ ગુરુજનોરે, મહારાજે તો મેહેરો કરી;
 ધર્મદા કહે ધન ધનરે, દેખાડી ગુરુએ દેવપુરી. ૪

રાગ પદ-ધોળ.

મન માફ થયું છે રંગીરે, આજ્યું શામળીઆના સંગીરે;
 સુરતા મારી શુન્યમાં ચાલીરે, સાહેબજીના ચરણમાં માલીરે. ૧
 માયા તો છે મદના માંડારે, પડયા રહેશે દેહને ડાંડારે;
 આજે મારે દેવ દીવાળીરે, નિશ્ચયવાળા લેશે તાળીરે. ૨

રેવાશુર રંગમાં લાલીરે, મધ્યા મને દેવ મોરારીરે;
 શુરએ મારે કીધી છે મેરયોરે, આવે મને પ્રેમની લહેરયોરે. ૩
 હરદમ મેં તો લીધા છે હેરીરે, ગગનની તો સાંકડી શેરીરે;
 ગગનમાં તો ગોહરો ગાજેરે, મધુરી મોરલી વાજેરે. ૪
 ગગન મેં તો જોયું છે ગોતીરે, દીસે માંહી અખંડ જ્યોતીરે;
 શુન્યમાં તો હીરા જ્યોતીરે, વિરસે માંહી નીરમલ મોતીરે. ૫
 ચોહાળ સોહાળ શબ્દ મેં કીધારે, પ્યાલાતો પ્રેમના પીધારે;
 દાસના દાસ બા જતુરે, મલી એક અનુપમ વસ્તુરે. ૬

રાગ ભજન-ધોળ.

આરે અવસરમાં જેણે સદશુર સેવ્યા, વસ્તુ તો દીધી બતાવી
 સોહાગીલાલ. આરે. ટેક. ૧
 સંતસમાગમ જેને વાલેરોલાગે, વાદવીવાદ મટી જાયરે. સો. આ. ૨
 ચોહાળસોહાળ શબ્દ નાલીથી ઉઠે, શુન્ય શિખર ગઢ જાયરે. સો. ૩
 પરાપશ્યતિ મધ્યમાં વૈખરી વાણી, મધ્યમ ઘાટ ઘડાયરે. સો. ૪
 ચળ અચળમાં માહાલે અખંડ ખીહારી, જ્યાંરે જોયે ત્યાં
 તેવા થાયરે. સો. ૫

ચંદ્રા સુરજ તેને એક ઘર લાવે, સુરત તુરત ભળી જાયરે. સો. ૬
 આઠારે પોહોર જેને લાગી ખુમારી, આવાગમન મટી જાયરે. સો.
 અનુભવ ઉગ્યોને થયુંરે અજવાળું, અજ્ઞાન તિમિર ટળી જાયરે. સો.
 અનહુદ વાળાં વાજે ગગનમંડળમાં, ઘોર શબ્દ ત્યાં તો થાયરે. સો.
 એકવીસહજાર છસે દમને સાધે, રણકાર શબ્દ ત્યાંતો થાયરે. સો.
 હરીરે દાસનીજ નામ જપિ દ્યો, હરી ભજે હરીમાં સમાયરે. સો.

રાગ પ્રભાત-ધોળ.

ભાવ પતિવ્રતાનો ભૂદ્યો, બુદ્ધિ તેની બગડેરે;

સાન ગુરૂની ક્યાંથીરે આવે, વસ્તી છોડી ગયો વગડેરે. ભાવ. ૧
 શોભા સાડે સેવા કરે, ભાવ ગુરૂથી ભાગેરે;
 શીરના સાટે સદગુરૂ સેવે, તો અનુભવ ઉર જાગેરે. ભાવ. ૨
 અનુભવ જાગે વસ્તુ આગે, માગે નહિ કાંઈ માયારે;
 માયા માગી તેણે મહાદુઃખ વેઠ્યાં, લક્ષ ચોરાશી પાચારે. ભા. ૩
 સજ્જાતને હુકમ ઠકરાઈ, એ ચાર દિવસનો ચટકારે;
 મોહ મત્સરમાં ફરે મદમાતો, લેદ વિના નર ભટક્યોરે. ભા. ૪
 ભટક્યો બહુ અજ્ઞાની અભાગી, જાગીને ના જોયુંરે;
 બુદ્ધિના હીણા ધનને જોખન, બધું ખરવિદ્યામાં જોયુંરે. ભા. ૫
 ખર સંગાથે રંગમાં ખેલ્યો, મેલેલ્યો નહીં મન મેલરે;
 સ્વપ્ન વસ્તુની સાહેબીમાં ભૂલ્યો, બન્યો ધાંચીનો ખેલરે. ભા. ૬
 તાજે ખેલ તરીલાં તાણે, માણે ધાંચી માયારે;
 કેવળ સમજ્યા વિના જીવ કુટાણો, દીલમાં થયા બહુ ડાહ્યારે. ભ. ૭

પદ ૨ જી રાગ ઉપરનો.

હીરા મોતી નામ હરિતું, માયાની મુકો વાતોરે;
 કહે પ્રીતમ અજજળને દેખી, રજે પીવા તું ધાતોરે. ૧
 ધાયા તે તો ધૂળ કમાયા, ડાહ્યા થઈ ડંડાચારે;
 કહે પ્રીતમ માયાને મૂશળે, ખૂળ તરે ખંડાચારે. ૨
 ખંડાયા તે જોખ્યા ન જડયા, આટો થઈને ઉડચારે;
 કહે પ્રીતમ સંસાર સમુદ્રે, બહુ વારે તે ખૂડચારે. ૩
 ખૂડયા તેને કોણ બચાવે, આપે અવળા ચાલેરે;
 કહે પ્રીતમ પોતાને હાથે, ફાંસો ગળામાં ધાલેરે. ૪
 હીરા તો ઉપદેશ ગુરૂનો, મૂળ અવિદ્યા જાણોરે;
 કહે પ્રીતમ પરમારથ પ્રીછો, મહાપદને કોઈ માણોરે. ૫

પદ ૩-રાગ પ્રભાત.

ઐહ વિદ્યા શુષ્ક ભણ્યો ચતુરાઈ, પણ એક ને પરમાણેરે;
ખટ શાસ્ત્ર ને ખુટિઓ સારી, જોગ આઠે અંગ ભણેરે. ૧
રિદ્ધિ નિદ્ધિ અષ્ટ સિદ્ધિ સમાધી, પાંચ સુંદ્રા શીશ પાયોરે;
જંત્ર મંત્ર તંત્ર માત્રા, ગાન તાન શું ગાયોરે. ૨
કથે અક્ષર કાવ્ય કાજી, જાણી ઓરકું ભણાવેરે;
કેવળ એક ન ભણ્યો આત્મા, એ ખુદ્ધિ ઘાટ બનાવેરે. ૩

પદ ૪-રાગ ઉપરનો.

ખુદ્ધિ ઘાટ વૈરાટ બંધાણો, રજ બિંદ ચોરાશીરે;
ન્યારો રહે જેમ ઘટનો કર્તા, એમ ન્યારો રહ્યો અવિનાશીરે. ૧
નિરગુણ રૂપ બાંધ્યામાં નાવે, ખુદ્ધિ વાસના બાંધેરે;
અલેદ અછેદ અટોલ આત્મા, સુરતી તાર શું સાંધેરે. ૨
મન કદપે તે સરવે માયા, માયામાં શું મોહ્યોરે;
મેલે મેલ ન જાય સુરખા, ધૂળ કીચમાં ધોયોરે. ૩
ક્યારે મેલ ટળશે કાયાનો, જ્યારે નિર્મળ જળમાં નહારે;
કેવળ સંત સમાગમ કરતાં, મન નિશ્ચળ થીર થાયરે. ૪

પદ ૫-રાગ ઉપરનો.

સંત સમાગમ સાધન સાચું, પ્રગટ વસ્તુ પાયોરે;
ઓર સાધન કરમ ઉપાશી, વાણીમાં વવાયોરે. ૧
ત્રણ લોક વાણી વિસ્તારા, સુરખ ત્યાં ભરમાયોરે;
એક શબ્દને પાર આત્મા, અનુભવ જેને આયોરે. ૨
અનુભવ આયો પ્રગટ પાયો, ધાવે નહી કોઈ ધામેરે;
હરિ ગુરૂ સંતોને હરખે સેવે, માગે નહિ ધન ધામેરે. ૩
સર્વોત્તર એક સદ્ગુરૂ સ્વામી, જ્ઞાન્તિ જુગને જાગીરે;
કેવળ અનુભવ ઉર પ્રકાશ્યો, મમતા મનથી ત્યાગીરે. ૪

પદ ૧—(સૌતું કરો કલ્યાણ કલ્યાણ પ્રભુ સૌતું.) એ રાગ.
 સમરી લે શ્રી રામ હો મન મેરા, સમરી લે શ્રી રામ.
 રામનામ છે સમરણ સાચું અંતે આવશે તારે કામ. હો. ૧
 લજ નિરંતર અંતરમાંથી, બેસે નહિ કાંઈ દામ. હો મન. ૨
 ધનજેબન લગિની સુતદારા, એ સ્વારથીયાં છે તમામ. હો. ૩
 કાયાને માયા બાદલની છાયા, પળ રહેના કામ હો મન. ૪
 સાચું શરણુ લે શ્રી હરિતું, પતિત પાવન ધનશ્યામ. હો મન, ૫
 ભક્ત ઉધારણુ ત્રિલોચન તારણુ, સુખ સાગર સુખધામ. હો. મ. ૬
 દાસ સોમા નામ સમરણથી, ઠરીને બેશીશ તું કામ. હો મ. ૭

પદ ૨—રાગ ઉપરનો.

પ્રભુકો લજન ના કીયો, હો લોભી મન તેં;
 કામ કોષ લોભ મોહકરે કારણ, લક્ષ બેરી જનમ તેં લીયો. હો. ૧
 અનંત બેરી વાર માતાકે ઉદરમેં, દાતાકું કોલ તેં લીયો; હો. ૨
 ગમાર બુદ્ધિમાં જીવ કુટુંબ ગુંથાયો; વિષયાના પુરમાં વહ્યો. હો. ૩
 કેવળ કહત જીવ બહુત કુટાયો, પ્રેમરસ કળુ ના પીયો. હો. ૪

પદ ૩ રાગ ઉપરનો.

સતસંગ કળુ ના કીયો; અભાગી જીવ તેં.
 નિવૃત્તિ તો સુપને ન પામ્યો, પ્રવૃત્તિ પુરમાં વહ્યો. અ. જી.
 વહેવારમાં રે શૂરોપુરો થઈ હાલ્યો, પરમારથ અર્થ ના લહ્યો. અ.
 મનુષ્યાદેહી દેવતાકું દુર્લભ, જન્મ અકારથ વહ્યો. અભાગી. ૩
 આત્મજ્ઞાન હિરદામાં ન આંચું, હંસ થઈ કાગમાં ભળ્યો. ૪
 સત્યને છોડી અસત્યે જઈ વળગ્યો, સત્ય દેહ માની લીયો. અ.
 આશાને તૃષ્ણાના પુરે જઈ ચઢ્યો, વિષય વિષ ઘોળી તેં પીયો.
 કહત સોમદાસ જોને જીવ ભાગી, અવસર ભાય છે વહ્યો. અ. ૭

પદ ૪-રાગ ઉપરનો.

પ્રેમરસ અજર પીયો, ભાઈ પુરા જને,
 દીપક દેખી જેમ પડત પતંગા, કાયાકો હોમ કીયો. ભા. ૧
 ચકોરકી વૃત્તિ જેમ ચંદાકે ચરણમે, લક્ષ કર અમી તો લીયો.
 મોહ કેરે ચોહમે મરત મૃગ બનમે, તનમન નાહકું દિયો. ભાઈ. ૨
 કેવળ કહત પ્રેમ આગળ કેસી કીયા, પ્રહરૂપ સેજમે લયો. ભા.

પદ ૫-રાગ ઉપરનો.

અબ હો ગઈ મોપે, સત્ય શબ્દ કેરી સાન. અબ હોગઈ. ૧
 સંત સમાગમ સદ્ગુરૂની સેવા, પ્રેમે કીયોહે પયપાન. અબ. ૨
 દિવે જ્યુ દીવા ધર્યા હે મંદિરમે ઉડી ગયોહે અજ્ઞાન. અબ. ૩
 નવદારમે નિશ્ચે નવ દેખુ, પ્રગટ થયો છે આત્મ ભાણુ. અ. ૪
 સંતચરણુ રજ કેવળ શીરસાટે, ત્યાંહી તો લગ્યોહે મેરો ધ્યાન. પ

પદ ૬-રાગ ઉપરનો.

અબ સખમે દેખો, સત્ય સ્વરૂપ સત્ય સોઈ. અબ સખમે ૧
 દૂધનમે જ્યુ ઘટ રહતહે લક્ષ કર લીયોહે વલોઈ. અબ. ૨
 ખાસ કુલનમે રહીહે ખાસી, તેલકુલેલ તલ દોઈ. અબ. ૩
 કાપ્ટમે જ્યુ અગની રહતહે, હુતાશન મિલે તો રૂપ હોઈ. અ.
 કેવળ કહત નિત્ય સત્સંગ કીજે, જીવતાં અજીત રહે સોચ. અ.

પદ ૭-ભજન.

ચાલો મન ચાકરી રેહો જઈએ, આપણુ ખરોરે મસારો ખાઈએ. ૧
 હીંમત હથીઆર રેહો ખાંધી, તેના ઉપર જ્ઞાનની ગોળીઓ સાંધી. ૨
 પાંચને મારજો રેહો પેહેલા, નગરી જીતીને આવજો વેહેલા. ૩
 પીંજી પરદેશથી રેહો આવ્યા, કહોને ભાઈઓ શીશી કમાણીઓ
 લાવ્યા. ૪

હરિયો નાંખ્યો રેહો કોહોળી, હરિ ભલુ હીરલો લીધો મેં ખોળી. ૫
 દાસ મીઠાના રેહો સ્વામી, તન મન સોખ્યાં મેં અંતરબમી. ૬
 પદ ૨-રાગ ઉપરનો.

ભજન કરીત્યોરે હો ભાઈઓ, આ કાયાનો કાચો પધંઓ;
 કડીએ રચીયોરે હો કાચો, તેને તમે રંગે રૂપે શું રાચો. ૧
 પ્રથમ આપણુરે હો ખોટા, જેવા પાણીના પરપોટા;
 કુદ્યા બસો રેહો કુટી, બાણુએ આરે બુવાની બુઢી. ૨
 ભયના માર્યારે હો મરશો, તાર્યા સદગુણ તરસો;
 દાસ મીઠાના રેહો સ્વામી, તન મન સોખ્યાં મેં અંતરબમી. ૩

પદ ૩-રાગ ઉપરનો

હરિને ભજતાં રે કોઈ વારે, તેને લેઈ ઘાલસે જમને ખારે;
 પાપીડાં પ્રદ્વય રે હો થાશે, નીંદાનાં કરનારાં નરકમાં બાશે. ૧
 દુરીજન લોકડારે હો દાઝે, શીરપર સામળીઓ વર સાજે;
 શીરના સાટે રે નહિ મુકું, આવ્યો અવસર તે કેમ ચુકું. ૨
 અવસર નાવેરે હો ફરીને, કેને ભાઈઓ ક્યારે ભજશે હરિને;
 તન ધન બંધ તો રેહો બાળે, કાહાન મોહનવર હરિ ગુણ ગાળે. ૩
 દાસ મીઠાના રેહો સ્વામી, તન મન સોખ્યાં મેં અંતરબમી. ૪

પદ ૪-રાગ ઉપરનો.

સાંભળ સુજની રેહો કહું છું, શીખામણ હું તુજને દઉં છું;
 સગપણ સાચું રેહો કરજો, જે હોય કાચું તે પરહરજો. ૧
 હળ મગ મનની રેહો મેલી, સંગત કરજો સાધુજનની;
 હરિજન હરિને રેહો વહાલા, બીજા શું બાણુ કબુલિ કાલા. ૨
 હરિજન હરિમાં રેહો રહે છે, શ્રુતિ સાખ પુરાણ એમ કહે છે;
 પગલાં ધોઈ ધોઈને હો પીજો, તન મન ધનને અર્પણ કીજો ૩.

જેમ વાળે તેમ રેહો વળીએ, જ્ઞાંતિ ટાળી લેજા લળીએ;
 જેમ રાખે તેમ રેહો રહીએ, મેહેણાં જગતનાં સઘળાં સહીએ. ૪
 કારજ તારે રેહો થાશે, નહિતો અવસર એળે જાશે;
 એ શીખામણુ રેહો મારી, જન વેહેરો કહે છે ને વિચારી. ૫
 પદ-૫ રાગ ઉપરનો.

ને તું વિચારી રેહો જુક્તિ, જીવન પદ છે જીવન મુક્તિ;
 જીવન મુક્તિ રેહો જોગી, અખંડ અનુભવ રસના લોગી. ૧
 જાત્રત પદમાં રેહો જાગ્યા, કામ ક્રોધ મદ લોભ ન લાગ્યા;
 મન શીતળ ચીત રેહો સમતા, હરખ શોક ન મોહ ન મમતા. ૨
 બોદાલેદ રેહો ના જાણે, વિમળ વિવેકી મત ના તાણે;
 સૌને સરખાં રેહો લાગે, આતમ જાણી દયા ઉર ધારે. ૩
 સાચા હોય તે સત્યજ દેખે, ઘટઘટ પુરણ પ્રદ્ધને પેખે;
 બીજું કોણેરે ના કદપે, જે જેનું હોય તે તેને અરપે. ૪
 કરમ ન લાગે રેહો કરતે, દેહના સાક્ષી થઇને તે વરતે;
 અકળ કળા છે રેહો એની, મહીમા વરણી મુખ ન જાય તેની;
 સુખ દુઃખ સરખાં રેહાં જાણે, જન વેહેરો કહે વેદ વખાણે. ૬

પદ-૬ રાગ ઉપરનો.

મહા પદ લાઘ્યું રેહો જેને, બીજાં સાધન ન રહ્યાં તેને;
 સેજ સમાધી રેહો લાગી, અનુભવ જોત નિરંતર જાગી. ૧
 વાળાં અનહદ રેહો વાળે, અર્ણવ પ્રણવ લેહેરે જાળે;
 ગંગા જીમનાં રેહો વેહે છે, ત્રીવેણીમાં તાલ મળે છે. ૨
 જન ત્યાં આવે રેહો જાગ, ત્યાં છે સકળ પુરૂષનો રાજ;
 દેવ મુનિનો રેહો મેળો, લાવીક સંઘ થાય ત્યાં લેળો. ૩
 અક્ષર વટ છે રેહો એમાં, વાસો વિશ્વપતિનો તેમાં;

તે તિરથમાં રેહો નાહાસે, કાગ મયીને હંસજ થાશે. ૪
 પિંડજ તેમાં રેહો ધરશે, કુળ ઇકાંતેર સત્યજ તરશે;
 નિરમળ થાશે રેહો કાયા, પ્રેમ પ્રયાગ વિષે જે નહાયા. ૫
 સંત પુરૂષની રેહો સંગે, ઓટમ નહાયો પરમ ભમંગે. ૬

ગુરૂ મહિમા.

ચાપાઈ.

ગુરૂ ગુરૂ કહી સખ વિશ્વ પોકારે, ગુરૂ સોધ જે ભરમ નીવારે;
 બહુત ગુરૂહે અસ જગમાંહી, હરે ધન ભવ દુઃખ કેઉ નાંહી. ૧
 તાતે પ્રથમ પરિક્ષા કીજે; પીછે શીશ હોય ઉપદેશ લીજે;
 ધીન જાણે જે કોઈ ગુરૂ કરહી, સો નર ભવ સાગરમેં પરહી. ૨
 પાખંડી પાપી અવિચારી, નાસ્તીક કુટીલ વૃત્તી બકધારી;
 અભિમાની નિંદીક શઠ નટ ખટ, દુરાચાર ઉત અબળા લંપટ. ૩
 કોધી કૂર કુતર્ક વીવાદી, લોભી સમતા રહીત વીવાદી;
 ઇસ ગુરૂ કબહી ભુલે ન કીજે, ઇનકો દુરહી સે તણ દીજે. ૪
 નીગમગ્રંથ રહસ્ય કે જ્ઞાતા, નિસ્પ્રેહી હીત અનુસાસન દાતા;
 દયા ક્ષમા સંતોષ સંયુક્તા, પરમ વિચારમાન ભવ મુક્તા. ૫
 લોભ મોહ મદ મત્સર આદી, રહીત સદા પરમાર્થ વાદી;
 રાગ દ્વેષ દુઃખ દ્રવ્ય નીવારી, રહે અખંડ સતવૃત્તિ ધારી. ૬
 કૃપા ભક્તનપર કરી પ્રીતિ, યથા શાસ્ત્ર શીખવે શુભ નીતિ. ૭
 દુહો.

જનકે સુપને કોધ હું, ઉર ન હોત પ્રવેશ;
 મધુ વચન કહી પ્રીતિ સુત, દેત સબહી ઉપદેશ ૧

ચોપાદ.

વીધવીધ જ્ઞાતિ નિશ્ચે કરવાઈ, બીન્ના બીન્ન સખ લેદ લખાઈ;
સત્ય મીથ્યા વસ્તુ પરખાવે, સુગતી કુગતી મારગ દરસાવે;
તેહી ગુરૂકી શરણાંગતી હીજે, તન મન ધન સખ અરપણ કીજે. ૧

દુહો.

એહી વીધિ ગુરૂકે શરણ હોય, કરે નીરંતર સેવ;
ગુરૂ સમ જાણે ઓર નહી, ત્રીભુવનમાં કોઈ દેવ. ૧

ચોપાદ.

જે ગુરૂકો માનુષ્ય કરી જાને, તીન સખકો નીરભાગ્ય આને;
બુદ્ધિરહિત નર પશુ સમાના, હે પ્રત્યક્ષ બીન પુંછ વીનાના. ૧
વિશ્વ શેષ વીદીત પ્રભુતાઈ, ગોવિંદસે ગુરૂકી હે ભાઈ;
ગોવિંદકી માયા વશ પ્રાણી, ભોક્તે દુઃખ ચોરાશી ખાણી. ૨
ગુરૂ પ્રતાપ ભવ મુલ વિનાશે, વિમળ બુદ્ધિ હોય જ્ઞાન પ્રકાશે;
સુખ અખંડ નર ભોગે જાઈ, જીવતાં જીવન મુક્તિ પાઈ. ૩
ગુરૂસે શ્રેષ્ઠ ઓર જગ માંહી, હરી વીરંચી શંકર કોઈ નાહી;
સહોદર સુત પીતુ મહતારી, ગુરૂસમ ન કોઈ દુબ્ધ હીતકારી; ૪

દુહો.

જાકે રક્ષણ ગુરૂ ધણી, શકે કાહુ કરી ઓર;
હરી રૂઠે ગુરૂ શરણ હે, ગુરૂ રૂઠે નહી ઠોર. ૧

ચોપાદ.

યોગયજ્ઞ જપતપ વ્યવહારા; નિયમ ધર્મ સંયમ આચારા. ૧
વેદપુરાણ કહે ઠોલ બજાઈ, ગુરૂ બીના સખ નીધૂળ હે ભાઈ. ૨
ગુરૂવીના મન શુદ્ધ કબહુ ના હોઈ, કોટી ઉપાય કરે જન કોઈ. ૩
ગુરૂવીના જ્ઞાન વિચાર ન આવે; ગુરૂવીના કોઈ ન મુક્તિ પાવે. ૪

ગુરૂવીના ભુતપ્રેત તન ધારી, ભમે સહસ્ર વરસ નરનારી; ૫
 ગુરૂવીના જમકે હાથ વેચાઇ, પાવે દુઃખ ઓર મન પસ્તાઈ. ૬
 ગુરૂવીના સંશય કોણ નીવારે, હૃદય વિવેક કોણ વીધિ ધારે. ૭
 ગુરૂવીના નહી અજ્ઞાન વીનાસે, નહી નીજ આત્મજ્ઞાન પ્રકાશે. ૮
 ગુરૂવીના પ્રક્ષજ્ઞાન જે ગાવે, સો નહી મુક્તિ પદારથ પાવે. ૯
 તેહી કારણ નીસપ્રેહી ગુરૂકીજે, સુર દુર્લભ તન ખોય ન દીજે. ૧૦

દોહરો.

વેદશાસ્ત્ર અરૂ ભાગવત, ગીતા પઠે જે કોઇ;
 તીનકાલ સંતુષ્ટ મન, ખીન ગુરૂ કૃપા ન હોઈ. ૧

ચોપાઇ.

અખિલ વિબુધ જગમે અધિકારી, વ્યાસ વસિષ્ઠ મહાન આચારી;
 ગૌતમ કપિલ કણ્ણદ પાતંજલી, જૈમિની વાલ્મીકી ચરણ બલી. ૧
 એ સખ ગુરૂ કે શરણ આયે, તાસે જગમે શ્રેષ્ઠ કહાયે;
 યાજ્ઞવલ્કય અરૂ જનકવિદેહી, દત્તાત્રી ગુરૂ પરમ સનેહી. ૨
 ચોવીસ ગુરૂ કીને જગમાંહી, અહંકાર ઉરમાં રાખ્યો નાંહી;
 ઇંદ્રાદિ જે ભયે ભકત જન, અમરિષ પ્રલ્હાદ વિલિખન. ૩
 ઓર હું જતી તખી વનવાસી, એ સખ ગુરૂકે પરમ ઉપાસી;
 હરિ વિરચી શંકર ઉપદેશ લીના, નારદે દિમરકો ગુરૂ કીના. ૪
 સંત મહંત સાધુ હે જીતે, ગુરૂ પદ પંકજ સેવહી પ્રીતે;
 શેષ સહસ્ર મુખ ગુણ બહુ ગાવે, ગુરૂ મહિમાકો પાર ન પાવે. ૫

દુહો.

રામકૃષ્ણસે કોન બડા, તીન હુતો ગુરૂ કીન;
 તીન લોકકે હે ધણી, ગુરૂ આગે આધીન. ૧

ચોપાઈ.

તપ વિદ્યાકો કરી અભિમાના, પાચે લક્ષ્મી સંપત્તી નાના;
 જો નહીં ગુરૂકો શીશ નમાવે, સો નર અજગરકો તન પાવે. ૧
 નીજ મુખ જો ગુરૂકી નિંદા કરહી, કલ્પ સહસ્ર નરકમેં પરહી;
 ગુરૂકી નિંદા સુને જો કોઈ, રાસભ શ્વાન જનમ લે સોઈ. ૨
 ગુરૂસે અહંકાર ઉરમેં ધારી, કરે વાદવીવાદ મુખ અવીચારી;
 જો ગુરૂકો તણ ઓરકું ધાવે, હોય દરીદ્રી અતી દુઃખ પાવે. ૩
 વીના દરશન નહી ગુરૂકો રહીયે, થહ દહ નીચમ હૃદયમાં ગ્રહીએ. ૪

દોહરો.

નર્મ ભાવ અતી પ્રીતિ યુત, ચરણે શીશ નમાય;
 જો સતગુરૂ આજ્ઞા કરે, લીજે શીશ ચઢાય. ૧

ચોપાઈ

અતિ આધીન હોય બોલે વાણી, રંક સમાન જોડી દોઉં પાણી;
 કળહુ ન બેઠે આગે પાઉં પસારી, જંઘા પારં ધરી આસન મારી. ૧
 વેદ મંત્રોકા સખ કહ્યા માને, ગુરૂને ગોવિંદ એક સમજાને;
 સત્ય અસત્યનો વિચાર કીજે, ગુરૂકા વચન માન કરી લીજે. ૨
 ગુરૂકી હે અદ્ભુત પ્રભુતાઇ, ભવસાગરસે સહેજ તરબઇ; ૩

દોહરો.

ગુરૂ મહીમા અનંત હે, કહી ન શકે શ્રુતિ શેષ;
 ભવકી કૃપા કટાક્ષતે રંક હુ હોત નરેશ. ૧

ચોપાઈ.

પ્રથમ વંદુ સત ગુરૂકે ચરના, તાકી કૃપાસે ભવસાગર તરના;
 ગુરૂ વીના જ્ઞાન હોત નહી મનમેં, કાળ કર્મ છાઇ રહ્યો તનમેં. ૧
 અનેક જન્મ પાચો ભવમાંહી, લખ ચોરાશી છુટે નાહી;

ના ગુરૂ મીલે ના બંધન છુટે, કાળ કસાઈ ઘર ઘર લુટે. ૨
 ગુરૂ વિના અડસઠ તિરથ જો કરહી, તાકો પરિશ્રમ નિષ્ફળ ધરહી. ૩
 જપ તપ યજ્ઞ હોમ જો કરતે, ગુરૂ વિના વૃથા પચિપચિ મરતે;
 વિધવા કરે બહુત શૃંગારા, શોભત નહિ બીન ભરથારા. ૪
 તન મન ધન ગુરૂ ચરણે પારો, માન ગુમાન મનહીતે ટારો;
 લોક લાજહે જમકી ફાંસી, એ બંધનમે' ડુબકા ખાસી. ૫
 હોય આધીન ચરણ ગુરૂ કેરા, જન્મ મરણ કો છુટે દેરા;
 ગુરૂહે પ્રદ્મ અખંડ અવિનાશી, રૂપ અરૂપ સ્વયં પ્રકાશી. ૬
 એસે ગુરૂ કે શરણ જો જાવે, કર્મ ભર્મ સબ દૂર બહાવે;
 શિષ્ય હોય જો ગુરૂકો સેવે, તન મન ધનસો અરપી દેવે. ૭
 દુહો.

ધંશ્વર તે ગુરૂમે' અધિક, ધારે ભકિત સુબળ;
 બીન ગુરૂ ભકિત પ્રબીનહુ, લહે ન આત્મજ્ઞાન. ૧
 ચાપાઇ.

ગુરૂ સમીપ પુનિ કરિયે વાસા, જો અતિ ઉત્કૃષ્ટ વહે જાણાસા;
 તન મન ધન વચ અરપી દેવે, જો ચાહે હીયે બંધન સેવે. ૧
 તન કરી બહુ સેવા વિસ્તારે, આજ્ઞા ગુરૂકી કબહુ ન ટારે;
 મનમાં પ્રેમ રામ સમ રાજે, વહે પ્રસન્ન ગુરૂ ઇમી અભિલાષે ૨
 દોષ દૃષ્ટિ સ્વપ્ને નહિ આને, હરિહર પ્રદ્મ ગંગ રવિ જાને;
 ગુરૂ મુતિકો હિયેમે' ધ્યાના, ધારે જો ચાહે કલ્યાના. ૩
 દુહો.

પ્રદ્મ રૂપ અહી પ્રદ્મ વિત, તાકી બાની વેદ;
 ભાષા અથવા સંસ્કૃત, કરત લેહ ભ્રમ છેદ. ૧
 બાની બાકી વેદ સમ, કીજે તાકી સેવ;
 વહે પ્રસન્ન જબ સેવતે, તબ જાને નીજ લેવ. ૨

અથ સતસંગ મહાત્મ્ય.

ચોપાઠ.

સંત સમાગમ કો સુણુ ભાવા, કોટી યજ્ઞ કળ ત્યાંહાં સમાવા;
 કોટી તીરથકો ફલ પાવે, ઘડી એક સંત સમાગમ ભવે. ૧
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ કે માંહી, સત્ય સંગત સમ દુખ નાહી;
 નારદ શારદ સખ ગુણુ ગાવે, વ્યાસ વશીષ્ઠ સખ સતસંગમે' ધાવે. ૨
 જનકાદીક શુકદેવ મુનીવર, સખ પાવે સતસંગતતે ઘર;
 રામચંદ્ર સતસંગત પાવે, ગુરૂવસીષ્ઠ કે ચરણે આયે. ૩
 ઉધવ કૃષ્ણ જગત કે ભૂપા, સતસંગત કરી પાએ સ્વરૂપા;
 ઇંન સખ મીલી સતસંગત ગાયો, જીને જીને કીનો તીને ફલપાયો. ૪

દોહરો.

એક ઘડી આધી ઘડી, આધીમે પુની આધ;
 તુલસી સંગત સંતકી, કટે કોટી અપરાધ. ૧
 સતસંગત નિર્મલ સદા, જેસે ગંગોદક નીર;
 કાળકોધ મલકો હરે; નિરમલ કરત શરીર. ૨
 ગંગા તનકો મલ હરે, અંતસકરણકો નાંહી;
 સત સંગત પલક કરતહી, દીલકા કાઘ નસાહી. ૩

ચોપાઠ.

એક પલક સતસંગત કરહી, અનેક જનમકા પ્રાચીત હરહી;
 જપતપ હોમયજ્ઞ જો કરહી, દેવ શરીર સ્વર્ગમાં ધરહી. ૧
 જનમમરણુ દુઃખ નહી હોયનાસા, કાળ કરમકી છુટે નહી ત્રાસા;
 તાતે સંતસમાગમ કરીએ, સંતચરણમાં ચિત્ત લે ધરીએ; ૨

દોહરો.

- મહન્તાઈમાં મહ ઘણો, પંડીતાઈમેં વાદ;
તપસામેં તામસ ઘણો, કોઈ વીરલા દેખ્યા સાદ. ૧
- તપ સતસંગત બહુ અંતરા, જેસે ધરણુ આકાશ,
તપસ્યા કીધે તમ હોતહે, સતસંગતે તમ નાશ. ૨
- પ્રથમ વંદુ સતગુરૂ, જેથી બુદ્ધિ પ્રકાશ;
જ્ઞાન લાણુ પ્રગટયો રૂદે, તિમિર થયું સૌ નાશ. ૩
- જગતગુરૂ પરમાત્મા, સકલ સૃષ્ટિનો ઈશ;
શાક્ષી એ છે સર્વદા, પ્રીતે પ્રણમું શીસ. ૪
- સંચીત ઉન્નવળ હોય તો, ઉપજે લક્તી પ્રેમ;
પ્રેમે નીજ પદ ઓળખે, ત્યાં રહે નહીં નેમ. ૫
- પ્રેમ આવવો કઠણ હે, કઠીણ તજવો નેમ;
પ્રેમે નીયમજ ટાળીએ, તો સંશય રહેજ કેમ. ૬
- સતપુરૂષને પ્રીછવા, ધરો સઘ વૈરાગ;
વૈરાગે ગ્રહી જ્ઞાનને, કરો કામના ત્યાગ. ૭
- વૈરાગ વીના ત્યાગ શો, નલે નહીં નીરવાણુ;
ત્યાગ કર્યો વીના વાસના, પડે અધો મુખખાણુ. ૮
- ખાણુ નીવારણુ જો ચહો, તો સદા કરો સતસંગ;
સંગે રંગ લાગે સહી, જીતે સત્વર જંગ. ૯
- પ્રેમ લલો પરીબ્રહ્મશું, અવર પ્રેમ દુઃખરૂપ;
અખંડની પ્રીતિ થકી, ટળે શોક ભવ કુપ. ૧૦
- નીરગુણ શીરગુણ લેહને, સમજ્યા શુરા સંત;
વાદ કરી મરતા વઢી, પામર વીષયી જંત. ૧૧
- દેહ બની તે શીરગુણ છે, નીરગુણ આતમ પહેલ;

- પામરને રૂએ નહીં, સુમુક્ષુ જનને સહેલ. ૧૨
 માટે પ્રકાર ત્રણ કર્યા, વેદ વિષે નિરધાર;
 કરમ ઉપાસના જ્ઞાન એ, સમજણ લેવા સાર. ૧૩
 માટે જ્ઞાન ગ્રહણ કરો, વિવેક ઉરમાં ધાર;
 અનુભવી આગળ વરણી ગયા, અધીક કરી વિસ્તાર. ૧૪
 જ્ઞાન વીના નહીં મુક્તિ કો, માટે ઉત્તમ એહ;
 જ્ઞાનવાનને ધન છે, જો જાણ્યું આપ વીદેહ. ૧૫
 પર ઉપકારી જગતમાં, છે જ્ઞાનીનો દેહ;
 સરીતા સમ વાણી વહે, પીએ તરસી જન જેહ. ૧૬
 અમૃત સમ વાણી વહે, નહીં જ્ઞાને અભીમાન;
 સરીતા વહે જ્યાં જોસમાં, ત્યાંહાં ટકે નહીં નીદાન. ૧૭
 ખોલ ખોલ અમથકે, ખોજ્યા ચૌદ જહાંન;
 સોમા નજરે પદાર્થ આવ્યું નહીં, ગુરૂ લેઈ સમાન. ૧૮
 લેઈ કરું ગુરૂદેવને, અહં મમતા અભીમાન;
 સોમા સદ્ગુરૂ કૃપા થકી, પાયા આત્મજ્ઞાન. ૧૯

રાગ મંગળ ૧.

- આલો સદ્ગુરૂજીકે હાટ, બુદ્ધિ લાઇએ;
 આપણુ લઇએ સાહેબજીકે નામ પરમપદ પાઇએ. ૧
 કિરતારે તાકો સખ દિયો, દેવો કછુ ન રહ્યો;
 સખી તુંરે અભાગણી નાર, અમૃત તણ વિષ પીયો. ૨
 ગઈતી પીયાજીકે મેહેલ, પીયા સંગ ના રહી;
 તેરા હિરદે કપટ રહ્યો છાઈ, માન લબ્ધ ભયી. ૩
 સખી જો ગુરૂ રૂઠયા હોય તો, તરત મનાઇએ;
 આપણુ હો રહિયે દીન આધીન, ચુક બખશાઇએ. ૪

સખી ગુરૂ હે દીનદયાળ, દયા દિલહો રહી;
તેરા જનમોજનમકા બંધ, તરત છોડાવહી. ૫

સખી ભલો બનો આ જોગ, પ્રેમકા ચોલના;
સખી તન મન અરપું શીશ, સાહેબ હશી ચોલના. ૬

મુંનો સખી એક ખાત, ભલી એ ધાતરી;
પ્રીત પીછે પછતાય, જન્મ જાય વીતરી. ૭

કહે કબીર સમજાય, સમજ હિરદે ધરો;
હંસા કરો જોગોજુગ રાજ, કે દૂર મતિ પરહરો. ૮

રાગ-મંગળ ૨.

સખી પીયર રહીરે ભલાય, ઘણા દીન બહાવરી;
અબતો કરી લે સદગુરૂકો સંગ, ચલો ઘર સાવરી. ૧

સખી માત પીતા સુત વીર, તજો પરિવારકું;
સખી ઉભા મુકો સખ લોક, ચલો ભવ પારકું. ૨

સખી મામા આર મુશાળ, કુઆ દશ બેનડી;
સખી તજ દે ઉનકો સંગ, કે સનમુખ હોજા ખડી. ૩

સખી બેર બેર મીલના હોય, પીયર કેરા લોકશું;
આપણ મલીએ આપણા દેશ, પૂરવ કેરા જોગશું. ૪

સખ ચહી કલેશ પર જાય, અગમ ઘર ગમ કીયા;
નીરાધાર નિરલેખ, પીયાણા બહાં દીયા. ૫

સખી આલંગ્યા આહી ઘાટ, કમળ દળ છેદીયા;
સખી ભમર ગુફાની માંહે નીરંજન ભેહીયા. ૬

સખી અગમ મેહેલમાં ગઈ, મલી નીજ પેઉથી;
સખી હોગઈ બ્રહ્મ સ્વરૂપ, કે પરહરી જીવથી. ૭

સખી અધર દીપસ્થાન, પુરૂષ એક સારહે;
સત્ય સત્ય કહત કબીર, સોહી ભરથારહે. ૮

રાગ-મંગળ ૩.

સખી ચાલો ગુરુજી કે શરણુ, તામસ સખ ત્યાગીએ,
 કોઈ ભલા ભુરા કહી જાય, વાકો દુઃખ ના લાવીએ. ૧
 સખી દુઃખ લાએ હોય રાડ, રાડ સખ નીચહે;
 જાકા ઘટમેં ઉપજે કલેશ, સોઈ નર મીચહે. ૨
 સદ્ગુરુએ અમૃત આપ્યું હાથ, લાવે નહીં રાડશું;
 સ્વાનકો એહી હે સ્વભાવ, ગ્રહે જાઈ હાડકું. ૩
 જાકા પડીયા એહીરે સ્વભાવ, જાયગા જીવસેં;
 સંતો લીંબ મીઠા ના હોય, સીંચો ગોળ ધીવસે. ૪
 દયા ક્ષમા રાખે ધીર, તો ભક્તિ કે અંગ હે;
 સત્ય સત્ય કહત કબીર, આ જગત પતંગહે. ૫

રાગ મંગળ. ૪

ચૌરાશી આશન વાળી, બેઠારે એક ધ્યાનમાં;
 જાકા મનવા ફરેરે ચહુદીશ, કયા જાને સત્ય નામમાં. ૧
 જાકા ઘાટ સુઘાટસ હોય, અમીરસ પીવનાં;
 કોઈ પીવે સંત સુજાન, બુગોરે બુગ જીવનાં. ૨
 સંતો જાપ તિલક બનાય, ગોવિંદ ગુણ ગાવનાં;
 કહેણી પણુ રહેણી નહીં લગાર, સુકિત કહાંસે પાવના.૩
 સંતો માળા લીધી હાથ, ગજ કાતરણી હે કાખમાં;
 જાકી આગમ બુદ્ધિ નાંહી, છુપી રહી રાખમાં. ૪
 જાકી સંગતે બગડ્યો હૃદય, કહોરે કયા કીજીયે;
 જામે નહીંરે ઘત કેરી બાસ, વાકો ઢાલી દીજીયે. ૫
 નદી કિનારે બેઠો બગ, મેંતો જાણ્યો હંસહે;
 હંસ જાણીને કીધો સંગ, મોઢામાં તો મચ્છહે. ૬

સાથી હંસ યુગે નીજ નામ, જ્યાર નહીં ભાવહી;
 હંસા પહોંચે અમર લોકમાંહે, બહાર નહીં આવહી. ૭
 અજમ મહેલ અપાર, હજુર હક્ક ખેલના;
 કોઈ શુરાનો સંગ્રામ, પ્રેમ પટા ખેલના. ૮
 સાહેબ કળીરકા મંગલ, હંસાકોઈ ગાવહી;
 હંસા લવસાગર કે માંહી, ફેર ન આવહી. ૯

લજન ૧ (બુના ધરમ દ્યો બાણી મારા સંતો બુના.)એ રાગ
 તારો ભરોંસો મને ભારે, વિશ્વંભર તારો ભરોંસો મને ભારીરે હેલ;
 ભાગ્ય બડા જેને સદ્ગુરૂ મળિયા, ભક્તિ કરેથી લય ટાળી. વિ. ૧
 રામ લજન પ્રહ્લાદલ કરતા, પિતાએ દુઃખ દીધું ભારીરે હેલ;
 તાતા થંભે બાથ લિડાવી, પ્રગટયા નરસિંહ રૂપધારી. વિ. ૨
 હિરણ્યાકશ્યપને નખે વધેયો, પ્રહ્લાદ લીધો ઉગારીરે હેલ;
 ચરણ પડયાને તુંહી બચાવે, દુઃખલજન સુખધારી. વિ. ૩
 નરસિંમહેતાને હારજ આપ્યો, મંડળીકે કેડો લીધો બચારેહેલ;
 કુવરબાઈનું પુર્યું મામેરું, ભૂધર થયા વેહેપારી. વિ. ૪
 બાઈ મીરાંપર રાણોલ કોપ્યો, નામ જપતાં ગિરધારીરે હેલ;
 ગિરધર લાલલ વહારે ચઢિયા, રંગભેર રમ્યા મોરારી. વિ. ૫
 રોહીદાસની પાત્રી લીધી, નાત ભત ન ભાળીરે હેલ;
 પ્રેમને વશ તું થયો પાતળિયા, કાલ પંડીત રહ્યા પોકારી. વિ. ૬
 રોના ભગતને સનમુખ રહીને, નાઈ થયા વનમાળી રેહેલ;
 અનેક ભક્તોનાં કારજ સુધાર્યા, અકળલીલા તારી. વિ. ૭
 દાસનો દાસ સોમદાસ કહે છે, હરી ભજો નરનારીરેહેલ;
 પ્રિયો જેણે પ્રભુ સાથે જોડી, લાજ જતાં નથી ભાળી. વિ. ૮

લજન ૨ ભુ-રાગ ઉપરનો.

સાચો ભરોસો મને તારો, હરિવર સાચો ભરોસો મને તારોરે હેલ
 બાનાની બે લાજ જશે તો કાણુ જપશે જાપ તારો. હરિવર. ૧
 કાળુ લોધએ બાનું લીધું, અઘોર પાપ કરનારોરે હેલ;
 બાનું દેખીને ભુપતિ નમિયો, નમિયો સંગાથ સારો. હરિ. ૨
 અન્નમેલ હતો મહા પાપી, અંતે નામ ઉચાર્યોરે હેલ;
 મરતી વેળાએ નારાયણ કહેતાં, જમ હાથથી ઉગાર્યો. હરિ. ૩
 ગુણુકા પોપટને રામનામનો, અભ્યાસ કરાવતી સારોરે હેલ;
 કરણી સામું બેયું નહીને, અધમને ઓધાર્યો. હરિવર. ૪
 સજના કસાઈને સુખજ આપ્યું, ગર્ભવાસ નિવાર્યોરે હેલ;
 નામદેવની ગાય જીવાડી, જગમાં જાહેર થનારો. હરિવર. ૫
 ધના લગતે ધીરજ આણી, હરિ થયા રખવાળોરે હેલ;
 મધરાતે છોડાવીને લાબ્યા, મહેતાજનો કેદારો. હરિવર. ૬
 ભાવ કરીને કરમા બાઈનો, આરોગ્યા ખીચડો સારોરે હેલ;
 દાસ સોમો કહે છે પ્રભુ, બાનાનું બિરદ સંભારો હરિવર. ૭

પદ ૧-રાગ કાફી-(ધીરાના પદનો.)

દુનિયાં નથી દીવાનીરે, પ્રહ્લાનંદ ભલે પૂજે;
 પુજન કર્યો વિનારે, સરજનહારો નવ સૂજે. ટેક.
 રામાવતારમાં રામે કીધું, શ્વેતબંધુ રામેશ્વરનું સ્થાપન,
 ચાર ધામ એણીપેરે બંધાયાં, સૌ કરવા જાય છે દરશન.
 ઝરણીમાં વિશ્વનાથરે, ડાકોરમાં ડાકોર ખીરાજે. દુનિયાં ૧
 ગંગાસ્નાન હરિ સ્મરણથી, અનેક પ્રાયશ્ચિત જાય;
 નિષ્કામ કર્મ કર્યોથી, અંતઃકરણના મળ દોષ દૂર થાય.
 વર્ણાશ્રમમાં રહીનેરે, નિત્ય શુભ કર્મ કીજે. દુનિયાં ૨

આરતી અર્થી શુભાશુ સ્થાની, આર પ્રકારના ભક્ત કહેવાય;
અધિકાર અનુસારે ઉપદેશ સૌને, શ્રુતિ રમૃતિ ગાય.

ત્રણ કાંડ રચિયારે, ગીતામાંહે કહ્યું છે જે. દુનિયાં. ૩

ચળ અચળ બે સ્વરૂપ પ્રભુનાં મૂર્તિ અચળ રૂપ કહેવાય;

સંત સાધુ ચળ રૂપ બહોળા, એમ કહે શ્રી કૃષ્ણ સમજાય.

અભિમાની નિંદેરે, સદ્ગુરુને ના બૂબે. દુનિયાં. ૪

સદ્ગુરુને સેવ્યા વિના, ન આવે વિવેકને વિચાર;

મહા પુરૂષોના શ્રેષ્ઠ આચારને, નિંદતાં ન હરે લગાર.

સોમ્ય શ્રદ્ધા રાખેરે, હોય સમદષ્ટી સમજી જે. દુનિયાં. ૫

પદ ૨-રાગ કાફી-(ઉપરનો.)

વાડા તો છે ચારારે, વાડાથી પ્રાણી વશ રહે છે;

આચાર્ય વિનારે, કુકર્મ ઘણાં આચરે છે. ટેક.

હરાયાં ઢોર તે રસ્તે ન ચાલે; જઈ ખેતર પરાયાં ખાય;

અભિમાની પાડો મકલાતો હીંદે, વઠેલો વંદી બાય,

કોટમાં હોય ડેરોરે, તો હરતો હરતો હાલે છે. વાડા તો છે. ૧

કળિબુગમાં પંથ અનેક થયા છે, ભેખધારી અપાર;

ખેંચાતાણ મતોમતની પેઠી, સૌનો એક છે સરજનહાર,

એકને રહે જે વળગીરે, તે સેહેજે પાર પડે છે. વાડા. ૨

જપ તપ લીરથ નિષ્કુળ ન કહીએ, એ વડે પુણ્યદાન થાય;

ગંગાસ્નાન હરિ સ્મરણ કરે, સંત સાધુને પોષાય.

ભાવનાનું કળજરે, ઈશ્વર સૌને આપે છે, વાડા તો છે. ૩

શુદ્ધ ભાવથી મૂર્તિમાં મન પડેવી, જો કરે નિરંતર સેવ;

ચૈતન્ય વ્યાપક સચરાચર ભરિયો, ઘટ ઘટની બહો છે દેવ.

મૂર્તિમાં પ્રભુ વશીયારે, જુઓ સ્તંભમાંથી પ્રગટયા છે. વાડા. ૪

શુદ્ધ ભાવે પ્રહ્લાદજી રામ ભજતા, દૃઢ રાખી વિશ્વાસ;
તાતા થલે બાથ ભરાવી, મનમાં પામ્યા નહિ ત્રાસ.
ભક્ત તો તેને કહીએ, ભક્તિ તો શીર સાટે છે. વાડા. ૫
પ્રેમને વશ છે વિશ્વંભર, ભક્તોની અહોનીશ લે સંભાળ;
હરિને ભજે તે હરિમાં સમાશે, એમ કહ્યું શ્રી કૃષ્ણ કીરતાર.
સૌ હરિજનનો, દાસનો દાસ સોમો છે. વાડા તો છે. ૬

પદ ૩-રાગ કાશી ઉપરનો.

કાયાફી ડગલોરે, પહેરાવ્યો કીરતાર ઘણી;
દામોદર દરજીનીરે, કહિયે વીરા અકલ ઘણી. ટેક.
ગજ કાતરણી વિના વેત કીધો, સોય ધાગાનું નહિ કામ;
હાથ પગ વિનાનો દરજી, ત્રણ લોકમાં બહેર જેતું નામ;
સાંચા વગર શીવ્યોરે, સરસ કીધી ચાળવણી. કાયાફી. ૧
સાંધો તેનો હાથ ન આવે, નવસે નાડી તાર તણાય;
મુખ ખીસું અસલ બનાવ્યું, તેમાં અન્ન ઉદક ભરાય;
કંઠ કલર મુક્યુંરે, શોભા પાંચ કાપતણી. કાયાફી. ૨
પચીશ કળીનો થેર કીધો, ડબલ બખીયા ભરાય;
નખશીખ સુધી પહેરાવ્યો, અજબ ડગલો સોહાય;
પ્રાણાધારી જીવેરે, ડગલો મારો લીધો માની. કાયાફી. ૩
કાયા ડગલો દેખી દેખી, મુરખ મન હરખાય;
તેલ કુલેલ મુગધી સારી, નિત્ય અંગપર લગામ;
આમડાને જોઈ મોહ્યોરે, પળમાં થાશે ધુળધાણી. કાયાફી. ૪
કાયા કુંભમાં નીર ન રહે, તરતજ કુટી જાય;
જોબન લટકું ચાર દીવસનું, અંતે ફોટેલી થાય;
મરણ ઘાંટી વસમીરે, કાળ કરાળ તણી. કાયાફી. ૫

હાડ માંસનો કાયા ડગલો, તેનો ન ધરિયે અહંકાર;
તનમન અંતરજામીને અરખી, ઉતારો શીરનો ભાર;
દાસ સોમો કહે છે રે, સુરતા રાખો હરિભણી. કાયાફી. ૬

પદ ૪ થું-રાગ કાફી ઉપરનો.

અંતરજામી લેજેરે, અરજ મારી સ્વીકારી;
હું તો એક માથું રે, ભૂધર સદા ભક્તિ તારી. ટેક.
અદ્ય આયુષ્યમાં હું થું માથું, નહિ દેહનો ભરોંસો લગાર;
રાજપાટને હુકમ ઠકરાઈ, ન માથું હું જગદાધાર;
સ્વર્ગ લોગ ન જોઈએરે, ભક્તિની છે ભીખ મારી. અંતરજામી. ૧
ધન ધામ સૂત દારા ન માથું, ન માથું જગમાં માન;
ચાર લોકને બચું નહીં, સુણો કણ્ણાસાગર કાન;
મુક્તિને ન ઈચ્છુંરે, એ તો છે દાસી તારી. અંતરજામી. ૨
હીરા પત્તા માણેક મોતી, જગતમાં જાહેર છે બાણ;
કથીર સરખાં હુંતો બાણ, ન માથું સુવર્ણની ખાણ;
દેવતાનું સુખ ન માથુંરે, સત્ય વાત કહું છું ઉચ્ચારી. અંતરજામી. ૩
નવખંડને ચાદ પ્રહાંડ, મારે મન તરણા સમાન;
એટલું માથું હું વાલા મારા, આપો પ્રેમ ભક્તિને જ્ઞાન;
દાસ સોમો કહે છે રે, જ્યાં જોઉં ત્યાં વનમાળી. અંતરજામી. ૪

પદ ૧-રાગ લાવણી.

વચન ગુફલનાં વહોરીને પીછાણ્યાં જ્યારે, ભૂલ ભીન્ન ભ્રમણા
બ્રાન્તીઓ ભાગી;
સાચારે સદ્ગુરૂ મનોહર મળિયા, સો જળહળ જ્યોતો જાહેર જાગી.
વિવેક વિચારની વિધિયોરે વહોરી, શિલ સંતોષરા સંગ કીધા;
શબ્દ ભેદ સાત સુરતાઓ લઈને, અમૃત રસ ઉલટા પીધા. ૨

અમૃત પીતાં આત્મ જાગ્યા, દિવ્ય ચક્ષુ થઈ જ્ઞાન ઘેઢી;
 ગાજવીજ ઘોર ગર્જના ગગનમાં, અમૃતની વસે હેલી. ૩
 ઉલટી કરામત ચઢી આકાશે, અણી અગર પર ઠેરાણી;
 જ્યાં દેખું વહાં દરિયા લરિયા, સુખ સાગર શાન્તો લહેરી. ૪
 ભમર પલંગની ભીંતભીંત રચના, ખારીક ગતીમાં સંત કોકળુજ્યા;
 અમર પીઆસે મોરી આશક લાગી, કુદરત ખેલકા જલ સુજ્યા. ૫
 ઢાઢ અગ્નિના દેશની છે વાતો, જીવના શિવ ગુરૂ કરનારા;
 ભારથી રેવાને ગુરૂ મનોહર મળિયા, ધીરપ ધ્યાન ધુન્ય ધરનારા. ૫

પદ ૨-રાગ ઉપરનો.

અનુભવની વાતો અટપટી, માંહી જોગ કળા છે ઝીણી;
 સદ્ગુરૂ દાતાના વેચ્યા વેચાઈએ, શૂરાસંત લેશે વેણી. ૧
 નાભી કમળસે ચઢી સુરતા, નિરાધાર જઈ ઠેરાણી;
 માનસરોવર મોતી વરસે, જ્ઞાન સભામાં જઈ ઘેરાણી. ૨
 ચઢી ફેાજને હુઆ નગારા, નીરલે નોખત ઘેરાણી;
 સુરત નુરત દો ચઢી શીખર ગઢ, બ્રહ્મ અગ્નિમાં હોમાણી. ૩
 શૂન્ય શિખર ગઢ શરણે વાગે, નોખત વાગે માંહે નીશાની;
 ગુપ્ત ગોળીઓ જ્ઞાનની વાગી, પડ કુટ્યાં ને ઉઘડ્યાં પાણી. ૪
 ઘેરી પાડ્યા કોટ કબુદ્ધિ, ભૂલ બ્રાન્ત બ્રમણા લાગી;
 ચાર વેદ પર ચોપાટ ખેલું, અલક પુરૂષ શું લેહે લાગી. ૫
 તોડી માંહેલા ત્રણ ગુણને, માર્યો મનવો મેવાશી;
 અકળ સ્વરૂપી કળ્યામાં નાવે, આસન ખેડા અવિનાશી. ૬
 ગોતી લેજે ગગનમંડળમાં, અખે મંડળમાં ઉનમુની;
 દેવ હુંગરપુરી સદ્ગુરૂની સેવા, જાહેર વાતો હે જુની. ૭

પદ ૩-રાગ ઉપરનો.

આજ આણુંદ મારા ઉરમાં છાયો, શુર મળ્યા મને બ્રહ્મજ્ઞાની; ૧
 શબ્દ સુનાયા ભેદ ઉઠાયા, અંતર સુરતા ઠેરાણી.
 શુદ્ધ વિચાર વિવેક કીધા, ઉઘડી મારે અનુભવ ખાણી; ૨
 સત્ય બ્રહ્મ સનાતન ચૈતન્ય, એમ વહે છે વેદવાણી.
 તત્ત્વમસિ પદ કીધા તપાસી, અર્થ જથારથકું જાણી; ૩
 જીવ ઈશ્વરકી તણ ઉપાધી, અસિપદસે એકતા આણી.
 લુણ જેમ ઉદકમાં ભળિયું, ખરક ગળી થાય જળ પાણી; ૪
 જેમ સરિતા સિંધુ માંડી, સાગર લેહેરી સમાણી.
 અબ મગ્ન ફરે મન મેરા, નિશદીન આણુંદ ઉભરાણી;
 સંશય સકળ મિટયા તન મનકા, હરખ શોક નહિ વૃદ્ધ હાણી. ૫
 એકમાં અનેક અનેકમાં એકહે, અનેક એકમાં સમાણી;
 નિરંજન ન્યારા નહિ વાર પારા, નિરાધાર નિરયવય જાણી. ૬
 નિરશુણ્ય શિરશુણ્ય પર જાણ્યા, પહેલ આત્મ પરખાણી;
 મરજીવા કોઈ શુરંગમ જ્ઞાની, અનુભવી સંતે મોજે માણી. ૭
 સાચી લગન લાગી સદશુરસે, જ્ઞાન ધ્યાનમાં ઘેરાણી;
 કહે સોમો સદશુરના ઘરની, ગુપ્ત વાતો જાહેર જાણી. ૮

પદ ૪-રાગ ઉપરનો.

સદશુર સંત મળ્યારે બ્રહ્મવેત્તા, દયા કરી પોતાનો જાણી;
 મોહ નિંદ્રાથી સુતો જગાડયો, શબ્દ બાણ માર્યા તાણી. ૧
 હૃદય ભેદા સંશય છેદા, ઘટ ભીતરમાં ફરે ઘાણી;
 હરહમ નામની છુટી હવઈઓ, ખૂબ મચીહે ધમશાણી. ૨
 પ્રેમ પલીતા ને જ્ઞાનના ગોળા, છુટવા લાગ્યા પરખાણી;
 ક્ષમા ખડગ ને ઢાલ ધીરજની, માર હઠાયા કુર દાણી. ૩

શિલ સંતોષ દયા દીલ ભીતર, વૈરાગ બકતર પહેરું તાણી;
સત્ય ધર્મની ધ્વજા ચઢાઈ, તે નિરલે નોખત વૈરાણી. ૪
નિરલે નુરી નિરાધાર ખેલું, આદ અંતકા મેં ધર જાણી;
કહે સોમો મુક્તાનંદ ચરણે, ઉઘડી મારે અનુભવ ખાણી. ૫

ભજન ૧-(પુરી જેને ગુરૂ સાથે પ્રીત) એ રાગ.

જેને કીયા સદ્ગુરૂકા સંગ, તીનકા ભાગ્ય ખડાહે;
પૂર્વ પુન્ય ઉદય જો હોવે, તીનકા ગુરૂ સંગ ચિત્ત પ્રોવે;
તન મનકા સંશય સખ ખોવે, કરે કામનાનો ભંગ. તીનકા. ૧
અતુષ્ટ સાધન સેજે મિલ આવે, વિવેક વૈરાગ મનમાં ભાવે;
જ્ઞાન હિમાળેમેં ગળિ જાવે, જો હોય નિત્ય સત્સંગ. તીનકા. ૨
ભુલ ભીન્ન ભ્રમણા ભાગે, અખંડ જ્યોત અનુભવ જાગે;
અંતર સેજ સમાધી લાગે, ઝીતે સત્વર જંગ. તીનકા. ૩
કહે સોમો નિત્ય સત્સંગ કરશે, ભવસાગરથી સેજે તરશે;
પરમાનંદ પાસમાંથી મળશે, લાગે હરિ શું રંગ. તીનકા. ૪

ભજન ૨-(રાગ ઉપરનો).

શૂરા હશે કોઈ શિષ્ય, તે પુરા ગુરૂ સેવેગા. ટેક.
શૂરા જેમ સંગ્રામ ચઢે છે, શિર પડે પણ્ય ધડ લડે છે;
ઝટકા સામા તે ઝીલે છે, સત્સંગ કરે અહોનીશ. તે પુરા. ૧
ભાવ પ્રતિવ્રતાનો ભારી, અનેકમાં હોય કોઈ એક નારી;
નીજ પતિવિન અવર ન નિહાળી, એમ નિત્ય પદ પ્રીછ. તે પુરા.
શૂરા હોય તે સન્મુખ લડશે, કાયર નરતે પાછા પડશે;
લક્ષ ચોરાશીમાં રડવડશે, ઠામ ઠરે ન નિમિષ. તે પુરા. ૩
કહે સોમો પ્રીત ગુરૂ શું કીજે, પ્રેમ સુધારસ સેહેજે પીજે;
સદ્ગુરૂ મુક્તાનંદ રીજે, ઓળખાયા જીગદીશ. તે પુરા. ૪

ભજન ૩-રાગ (ઉપરનો.)

હોય સમદષ્ટિ જે સંત, તેવા સદ્ગુરૂ કરવા; ટેક.
 પ્રજા નિષ્ઠ હોય વેદ વક્તા, પરમ વિચાર માન લવ મુક્તા;
 દયા ક્ષમા સંતોષ સંયુક્તા, શાન્તિ પામે જંત. તેવા. ૧
 પાંચ દશ ઇદ્રિ જેણે જીતી, ચિત્તમાંથી ત્યાગી અનીતિ;
 વિવેક વૈરાગ્ય નિદધ્યાસન પ્રીતિ, તે સ્વરૂપ છે ભગવંત. તેવા. ૨
 સુખ દુઃખને સમ કરી જાણે, માન અપમાનમાં મન નાણે;
 પક્ષપાત રહિત મત ન તાણે, એ રેણીમાં રહંત. તેવા. ૩
 કહે સોમો એવા સદ્ગુરૂ કીજે, મુક્તાનંદ ચરણમાં રહીજે;
 તનમન ધન ત્યાં અરપિ દીજે, એમ વહે સંત મહંત. તેવા. ૪

પદ-૧ (હારે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વશીએ) એ રાગ.

હારે માથે નગારાં મોતનાં વાગે, મુરખ સુતો શું ન જાગેરે. ટેક.
 જોતાજોતામાં કંઈક રહ્યા જાતા, જોને તારી નજરો આગેરે. માથે.
 જાયું તેતો સરવે જવાનું; જોટી આશ ઉગરવાની રાજેરે, માથે.
 દેવ ગાંધર્વ ને રાક્ષસ મુની, જોગી લોગી સૌ લાગેરે. માથે.
 નથી રહ્યું કોઈ નથી રહેવાનું; કાળ સૌનો લોગ માગેરે. માથે.
 અકળિત લીલા અવિનાશીની, જગત ખાંધ્યું એક ધાગેરે. માથે.
 સોમો કહે નામ રામનું રહેવાનું, બીજુ અગ્નિમાં લાગેરે. માથે.

પદ ૨--(રાગ ઉપરનો.)

હારે એક રામનામ છે સાચું, બીજું જાણજો સરવે કાચુંરે. ટેક.
 રામ નામ જેણે ન લીધું, તેનું જમ લાગશે ડાચુંરે. એક. ૧
 રામ નામનો મહિમા મોટો, નિશદીન જો તું રાચુંરે. એક. ૨
 રામ નામથી પથ્થર તરિયા, વેદ પુરાણમાં વાચુંરે. એક. ૩
 રામરીઝશે એણીપેરે સોમા, જો શુભ ગાઈ નાચુંરે. એક રામ. ૪

પદ ૩-(રાગ ઉપરનો.)

હારે હરી ભજન કરોને પ્રાણી, આવો અવસર ફોલે જાણીરે. ટેક.
 ધન જોખન સુત દારા તારી, એ માયા જાળ બંધાણીરે. હરી. ૧
 અંતસમે કોઈ કામ ન આવે, એકલું જાણું છે લે જાણીરે. હરી. ૨
 રળી રળીને ધન લેશું કીધું, એ પાપની પુંજ ભરાણીરે. હરી. ૩
 ન ખાધું ન પુણ્યજ કીધું, મિથ્યા ગર્વ કરે અભિમાનીરે. હરી. ૪
 અંતે અહીંનું અહીંજ રહેશે, સાથે નહિ આવે કોડી કાણીરે. હરી. ૫
 દાસ સોમો કહે રામ રટણ કર, છુટે ગર્ભવાસ ખાણીરે. હરી. ૬

પદ ૪-(રાગ ઉપરનો.)

હારે તેં દેહ ધરી છે નર તરવા, હરી ભજને પાર ઉતરવારે. ટેક.
 પ્રભુનો ઉપકાર જોને વિચારી, કેમ રસ્તે લાગ્યો રમવારે. તેં દેહ.
 ચરણ આપ્યા ચાલવા સાફ, કર આપ્યા સેવા કરવારે. તેં દેહ.
 હરી કથા સાંભળવાને કરણ, રસના આપી રામ રટવારે. તેં દેહ.
 ઇશ્વરે આપી છે તુજને બુદ્ધિ, નેણ આપ્યાં સંત નિરખવારે. તેં દેહ.
 ઉદ્ધક અન્ન ખાવા પ્રાણજ આપ્યો, સુરતાએ પ્રભુ ધ્યાન ધરવારે. તેં.
 સોમાના સ્વામિને વિસારી, કેમ બેઠો ડોઝક ભરવારે. તેં દેહ.

પદ ૫-(રાગ ઉપરનો.)

તું તો હરિ ભજન કર અભાગી, આ અવસરમાં જોને જાગીરે. ટેક.
 મિથ્યા સુખ જોઈ મુઠ શું કૃત્તે, ભોગ દેખીને થયો રાગીરે. તું. ૧
 કુટુંબ કબિલામાં તું ગુંથાયો, માયા બંધનથી શક્યો ન ભાગીરે. ૨
 રાત દિવસ તાણ્યું ધરતું તરીકું, હરિ નામની લેહ ન લાગીરે. તું. ૩
 કાળ આવીને ઝડપ આલશે, હાડ નાખશે તારાં ભાગીરે. તું. ૪
 તે વેળા કોઈ છોડાવવા નાવે, માત પિતા દેશે ત્યાગીરે. તું. ૫
 દાસ સોમો કહે ચેત મુરખા, ભજ લે પરમ સોહાગીરે. તું. ૬

પદ ૧-(આલો ડાકોરમાં જઈ વશીએ) એ રાગ.

રામકૃષ્ણ લજો નરનારી, કરો અમરવર સાથે યારીરે. રામકૃષ્ણ. ૧
નવ માસ ઉધે મુસ્તક ઝુલ્યો તે દહાડા કેમ દિધા વિસારીરે. રા. ૨
અંદા સૂરજની દીધી સાક્ષી, આપી જમની કરારીરે. રામ. ૩
માયા આવરણે ગયો તું ભૂલી, દેખી ધામ સુતને નારીરે. રામ. ૪
દીનાનાથે દયા કરીને, છોડાવી નર્કની ઠ્યારીરે. રામકૃષ્ણ. ૫
મોરારીએ મહેર કરીને, આપ્યો મનુષ્યા અવતારીરે. રામ. ૬
શું બોલ્યો તો ને શું પાળ્યું, હરામી કેમ બેઠો હારીરે. રામ. ૭
અંતે જમડા લઈ બાશે, મુદગરના માર મારીરે. રામકૃષ્ણ. ૮
રામ લજો સોમા શ્વાસોશ્વાસે, છુટે કાળની કરાળીરે. રામકૃષ્ણ. ૯

પદ ૨-(રાગ ઉપરનો.)

હારે હળુ લાજ તુને ન આઈ, કેટલું કહે સંત સમબાઈરે. હળુ.
અનેક જન્મ તું ભર્યો અવનિમાં તોએ વિષયામાં રહ્યા વિંટાઈરે.
ઝાડ પહાડ જડ રૂપ થયો તું, તારાં કષ્ટ ન બચ કહાઈરે. હ. ૨
ઉંટ થઈને ખાધા બહુ કાંટા, અણુતોળ્યા ભાર ઉઠાઈરે. હળુ. ૩
અબા થઈને કસાઈના હાથે, અનેકવાર રહ્યા કપાઈરે. હળુ. ૪
ખર થઈને બહુ ગુણો ઉપાડી, ડફળાનો માર ખાઈરે. હળુ. ૫
પેટપુર ખાવા નહિ પામ્યો, કુંભાર કરી લે કમાઈરે. હળુ. ૬
સ્વાન થઈને શેરીએ શેરીએ, ચાટ્યોં ચાટી ખાઈરે. હળુ. ૭
હાડ હાડ કરીને સહુ હાકે, માર મારે લાકડી લાઈરે. હળુ. ૮
શુકર થઈને વિંટા બહુ ખાધી, કીચમાં રહ્યા લપટાઈરે. હ. ૯
લક્ષ ચોરાશી ફર્યોં એણી પેરે, તોહુ થાક્યો નહિ દેહ ધરાઈરે. હ.
દાસ સોમના સ્વામીને ભજી લે, ગર્ભવાસ છુટે બાઈરે. હળુ. ૧૧

પદ ૩-(રાગ ઉપરનો.)

હારે રામકૃષ્ણ સુખથી કહેવું, બીજું બકવું મુકી દેવુંરે. રામકૃષ્ણ. ૧
 જે કોઈ બોલે વેણુજ કડવાં, હરિજનનું વચન સહેવુંરે. રા. ૨
 સુખને દુઃખ આવી પડે તો, સમાન કરી લેવુંરે. રામકૃષ્ણ. ૩
 શ્રી રામકૃષ્ણનું લજન કરીને, આણુંદ મમમાં રહેવુંરે. રા. ૪
 ભક્ત ઉધારણ છે શ્રી હરી, દ્રઢ નિશ્ચયે કરી લેવુંરે. રામકૃષ્ણ. ૫
 દાસ સોમો કહે પ્રભુને લજતાં ના રહે લેવું દેવુંરે. રા. ૬

પદ ૧.

જાય છે જીવાની તારી જાય છે જીવાની,
 હરિના લજન વિના જાય છે જીવાની. ટેક.
 કાયા તારી કંચન જેસી, મોતી જેસા પાની;
 મુઆ કેડે બાળી મુકે, ઉડી જશે વાની. હરિના લજન. ૧
 જાતી રહેશે જીવાનીને, પછી થાશે હાની;
 છાનામાના જમ આવશે, લઈ જશે તાણીરે. હરિના. ૨
 મોહ મમતા મુકી દઈને, થાઓને જાની;
 નરસૈંઆનો સ્વામી સાચો, દુનિયાં દીવાની. હરિના. ૩

પદ ૨-(પળ પળ રામ રામ લજલે.) એ રાગ.

હરિ હરિ બોલ બોલ સુખમાં;
 સુખમાં સુખમાં સુખમાંરે; હરિ હરિ બોલ બોલ સુખમાં ૧
 હરિનામ તારે કામ આવશે; અંતસમાના દુઃખમાં. હરિ. ૨
 હરિગુણ ગાઓ કે અન્ન કોઈને આલો, સાધુ સંતના સુખમાં. હ.
 હરિના લજન વિના જે નર જનમ્યા, વાઢ પડ્યો એની કુખમાં.
 કહે દવારકો ભગવંત લજન વિના, ધૂળ પડી એના સુખમાં. હ.

પદ ૩-(રાગ ઉપરનો.)

પળ પળ રામ રામ લલ લે, લલલે લલલે લલલેરે.

પળ પળ રામ ટેક.

લજ નિરંતર અંતરજામી, એ મહા મંત્ર તું સમરલેરે. પળ. ૧
વેદ પુકારે ને તું શું હારે, મુરખ સમજ સમજરે. પળ. ૨
પલની કલપમાં અલપ આયુષ્ય હે, મનની કલપના તજરે. પ. ૩
રઘુનાથના સ્વામીને લજતાં, લોક લાજ સખ તજરે. પળ. ૪

પદ ૧-રાગ ખીહાગ.

કાયકુ દેહ ધરી, લજન ખીન કાયકુ દેહ ધરી;
ગર્ભવાસમાં ભક્તિ કબૂલી, બહાર કાઢે શ્રી હરી લજન. ૧
કોલ દેહ કરી બહાર નિકાળ્યો, પિછે બુદ્ધિ ફરી. લજન. ૨
સુરદાસ ભગવંત લજન વિના, જનુની તે ભારે મરી. ભ. ૩

પદ ૨-રાગ ખીહાગ.

કેતેગએ જખમાર, લજન વિના કેતે ગયે જખમાર;
સવારે ઉઠી નાહાવત ધોવત, પાલતહે આચાર. લજન. ૧
દયા ધરમકો નામ ન જાણ્યો, જેસો પ્રેતચંડાળ. લજન. ૨
આપ ડૂબે આરનકુ ડૂબાવે, ચલે લોભકી લાર; લજન. ૩
છાયાં તીલક માળા પહેરી, ઠગ ખાયો સસાર. લજન. ૪
સુરદાસ ભગવંત લજન વિના, પડત નર્કકે દાર. લજન. ૫

પદ ૧-રાગ લાવણી.

પ્રભુ નામ સમર સુખધામ, જગતમે જીવન દો દીનકા; (૨)
અનેક જન્મકે સુકૃત કરકે, પાયા દેહ નરકા. સમજ મન પ્રભુ.
પાપ કર્મ કર માયા ભેડી, ગર્વ કરે ધનકા; (૨)
સખી છોડકર ચલા મુસાફર, ખાસ કીયા બનકા. સમજ મન. ૨

સુંદર કાયા દેખ બૂલાયા, તું લાડ કરે તનકા;
 છુટ ગયા સ્વાસ, બિખર ગઈ દેહ, જ્યુ' માલા. મણુકા. સ. ૩
 પરનારી તુને લાગે પ્યારી, મોજ કરે મનકા;
 કાલ બલિકા લગે તમાચા, ભૂલ જાવે ઠનકા. સમજ મન. ૪
 એ સંસાર સુપને કીમાયા, મેલા પલ છીનકા;
 પ્રદ્યાનંદ ભજન કર બંદા, નાથ નિરંજનકા. સમજ મન. ૫
 પદ ૧-રાગ ધોળ.

હરી ભજતાં હજી કોઈની લાજ, જતાં નથી જાણીરે;
 જેની સુરતા શામળીઆ, સાથ વદે વેદ વાણીરે. ૧
 વાહાલે ઉગાર્યો પ્રહ્લાદ, હિરણ્યકશ્યપ માર્યોરે;
 વિભિષણને આપ્યું રાજ, રાવણ સંહાર્યો રે. ૨
 વાહાલે નરસેં મેહેતાને હાર, હાથો હાથ આપ્યોરે;
 ધ્રુવને આપ્યું અવિચળ રાજ, પોતાનો કરી સ્થાપ્યોરે. ૩
 વાહાલે મીરાંબાઈનું ઝેર, હજાહજા પીધું રે;
 પંચાળીનાં પૂર્યા ચીર, પાંડવ કામ કીધું રે. ૪
 વાહાલે અમરીષની ઓળખાણે, અવતાર દશ ધરિયારે;
 વાહાલે ગજની કીધી સહાય, ગરૂડ પરહરિયારે. ૫
 આવો હરી ભજવાનો લહાવો, ભજન કોઈ કરશેરે;
 કરજેડી કહે પ્રેમલદાસ, ભક્તોનાં દુઃખ હરશેરે. ૬

પદ ૧-રાગ ગરબી.

ચિત્ત ચેતોરે, દેહ ધરીને નામ હરીનું લીજીએ;
 ચિત્ત ચેતોરે, પ્રેમશું પરમાર્થ કોઈએક કીજીએ. ૧
 ચિત્ત ચેતોરે, આવો અવસર ફરીફરીને નહિ મળે;
 ચિત્ત ચેતોરે, જો જાણોતો જન્મ મરણ દુઃખડાં ટળે. ૨

ચિત્ત ચેતોરે, ઇંદ્ર જાળમાં મૂક રહ્યો શું મોહીને;	
ચિત્ત ચેતોરે, ખાલુગર બહુ નામી લેજે જોઇને.	૩
ચિત્ત ચેતોરે, એક કળે કરી બાંધ્યો સહુ સંસારને;	
ચિત્ત ચેતોરે, ઉર અંતરમાં ઓળખો જીગદાધારને.	૪
ચિત્ત ચેતોરે, રાગ દ્રેષ કાંઈ હૃદયામાં નવ લાવીએ;	
ચિત્ત ચેતોરે, કોઇ પ્રાણીને પીડા નવ ઉપજાવીએ.	૫
ચિત્ત ચેતોરે, મિથ્યા મૃગજાળ લેહેર તણી તૃષ્ણા તણે;	
ચિત્ત ચેતોરે, પ્રિતમના સ્વામીને શુદ્ધ લાવે લણે.	૬

પદ ૨-ગરબી રાગ ઉપરનો.

ઓ પ્રાણીરે, ચેતીને ચાલો તો અવસર છે ભલો;	
ઓ પ્રાણીરે, કાયા ને માયાનો મુકી દે તલો.	૧
ઓ પ્રાણીરે, પ્રપંચ મુકી સાચપણું ઉર આણજો;	
ઓ પ્રાણીરે, જગત તમાશો જુઠો કરી બાણજો.	૨
ઓ પ્રાણીરે, માયાની બુલવણીમાં ભૂલીશ માં;	
ઓ પ્રાણીરે, મિથ્યા સુખ દેખીને મન ફૂલીશ માં.	૩
ઓ પ્રાણીરે, રખે વરતો સુપનાતણા વહેવારમાં;	
ઓ પ્રાણીરે, છુટાઈશમાં લોકડીઆની લાજમાં.	૪
ઓ પ્રાણીરે, રસીયાજીવું રૂપ રૂદેમાં રાખજો;	
ઓ પ્રાણીરે, પ્રેમ સુધારસ પ્રેમ શું કરીને ચાખજો.	૫
ઓ પ્રાણીરે, પ્રિતમના સ્વામીને પણ ન વિસારીએ;	
ઓ પ્રાણીરે, ભજન કરીને આપણો જન્મ સુધારીએ.	૬

પદ ૩-ગરબી (રાગ ઉપરનો.)

દુઃખ ટળશેરે, દયા દીનતા કાંઈક રૂઢીઆમાં રાખજો;	
દુઃખ ટળશેરે, કલેશનો કાંટો કહાડી નાખજો.	૧

- હુઃખ ટળશેરે, શ્વાસોશ્વાસ સમરણ કરજે સ્યામનું;
 હુઃખ ટળશેરે, રસનાએ રટણ કરજે રામનું. ૨
 હુઃખ ટળશેરે, આશા તૃષ્ણા લોભ ધર્ષા ત્યાગજે;
 હુઃખ ટળશેરે, પરમેશ્વરની ભક્તિ ભવોભવ માગજે. ૩
 હુઃખ ટળશેરે, જીવ્યાએ જાણી જુઠ ન બોલીએ;
 હુઃખ ટળશેરે, દુર્જન વચન સુણી દીલમાં નવ ડાલીએ. ૪
 હુઃખ ટળશેરે, દીન રજની રહીએ રસીઆના રંગમાં;
 હુઃખ ટળશેરે, આવરદા પુરો કરીએ સતસંગમાં. ૫
 હુઃખ ટળશેરે, એક હરિવિના અન્ય પદારથ સૌ તજે;
 હુઃખ ટળશેરે, પ્રિતમના સ્વામીને શુદ્ધ ભાવે ભજે. ૬

પદ ૪-ગરબી (રાગ ઉપરના.)

- પુણ્ય કરજેરે, પુણ્ય વિના પ્રભુ પ્રેમ સનેહી કેમ પામીએ;
 પુણ્ય કરજેરે, પુણ્ય વિના સંસાર સંકટ કેમ વામીએ. ૧
 પુણ્ય કરજેરે, શિલ વિના સ્નાન કરે હરિ નહિ મજે;
 પુણ્ય કરજેરે, અર્ક ઉછેરી આંખ કહો ક્યાંથી ફજે. ૨
 પુણ્ય કરજેરે, મન મોદીક ખાધે ક્ષુધા ભાગે નહીં;
 પુણ્ય કરજેરે, ખાવળીએ ખીજેરાં કાંઈ લાગે નહીં. ૩
 પુણ્ય કરજેરે, વાળ્યા વિના લણવાની લાલચ શી કરે;
 પુણ્ય કરજેરે, કથીરથી કંચનનું કારજ નહીં સરે; ૪
 પુણ્ય કરજેરે, સ્વર્ગ તણું સુખ આવીને સેહેજે મજે;
 પુણ્ય કરજેરે, દેવતણી પંકિતમાં તો જઈને ભજે. ૫
 પુણ્ય કરજેરે, દત્ત વિના વિત્ત કોઈ પ્રાણી પામ્યે નથી;
 પુણ્ય કરજેરે, કહે પ્રિતમ કહીએ તે શું આજું કથી. ૬

પદ ૧-રાગ ધોળ.

લજન કરી લયો ભાવેરે, ભવ ભટકણ ભાગે;	
સંસાર સાગર તરતારે, ક્ષણું વાર ન લાગે.	૧
માયા મોહ નિંદ્રામાંરે, ગાફલ શું ઘેરે;	
પાંચ ચોર વસે પાસેરે, આતમ ધન ચોરે.	૨
અચેત શું ઉઘે છે રે, જોને આંખ ઉઘાડી;	
વેગે વણુશી જાશેરે, કાયાની વાડી.	૩
ચેત ચિદાનંદ મળશેરે, ટળશે અંધારૂં;	
આ અવસર છે રૂઠોરે, હોય કારજ તારૂં.	૪
મહા પુરૂષનો મારગરે, તે પગલું સહાજે;	
પ્રિતમ પ્રેમ ધરિનેરે, હરિના ગુણ ગાજે.	૫

પદ ૨-રાગ ધોળ.

કર હરી સમરણ સાચુરે, કાચું તન તારૂં	
મનથી મુકી દેજેરે, માયાનું લાહારૂં.	૧
માયા છે મહા ઠગણીરે, ઠગ વિદ્યા કરશે;	
જ્ઞાન ધ્યાન દઢ ધીરજરે, હેલામાં હરશે.	૨
માયા બંધન બહુ છેરે, તેને તું તજને;	
મોહ ઉપજાવે સૌનેરે, સૂરી નર મુની અજને.	૩
અતિ અપાર બળ માયારે, ડાહ્યા જન બાણે;	
જેણે ગોવિંદ ગુણ ગાયારે, તે ભય નવ આણે.	૪
લજન પ્રતાપે ભવજળરે, ગૌ પદની પેરે;	
અખંડ અલોપદ માણેરે, આનંદની લેહેરે.	૫
સદા સર્વદા સુખમાંરે, દુઃખને નવ દેખે;	
પ્રિતમ સર્વ પ્રભુનુંરે, પરમારથ લેખે.	૬

પદ-રાગ ધાળા.

હરીનો મારગ છે શૂરાનો, નહિ કાયરનું કામ જોને;
 પરથમ પહેલું મુક્તક મુકી, વળતી લેવું નામ જોને. ૧
 સુલ વીત દારા શીથ સમરપે, તે પામે રસ પીવા જોને;
 સિંધુ મધ્યે મોતી લેવા, માંહી પડ્યા મરજીવા જોને. ૨
 મરણ આગમે તે ભરે મુઠી, દીલની દુગ્ધા વામે જોને;
 તીરે ઉભા જીવે તમાસો, તે કોડી નવ પામે જોને. ૩
 પ્રેમ પંથ પાવકની જવાળા, ભાળી પાછા ભાગે જોને;
 માંહી પડ્યા તે મહા સુખ માણે, દેખનારા દાઝે જોને. ૪
 માયા સાટે મોંઘી વસ્તુ, સાંપડવી નહીં સેહેલ જોને;
 મહા પદ પામ્યા તે મરજીવા, મુકી મનના મેલ જોને. ૫
 રામ અમલમાં રાતા માતા, પુરા પ્રેમી જન જોને;
 પ્રીતમના સ્વામીની લીલા, નરજે રજની દન જોને. ૬

ભજન. ૧

દેખારે દેખી તમે મત કરો ભાઈરે, સાંન ગુરૂકી ગમ હે ન્યારી;
 ઉનકા સમજના તો બહારે કઠિન હે, કયા જાનેરે દુનિયાં સારી. દે. ૧
 જનક વિદેહી પરમ આત્મ ચિન્યોરે, રાજ કર્યું ને દુગ્ધાઓ ટાળી;
 એક હસ્ત માયા કેરે તન પર, દુજે હાથેરે અમી હો અલી. દે. ૨
 કેટલાક કહે કૃષ્ણ બાળો પ્રહાચારીરે, સોળસે ગોપીની વાલે મેહવાળી;
 આવું જાણી કોઈ આપેરે ખેલે, નરકે ભવેરે દોનું નરનારી. દે. ૩
 બીના સમજ નર સબહીમાં આવેરે, ઉઠર ભરનેકો આધકારી;
 જ્ઞાન ન જાણે બંદા વિષયા રસ માણે, ખેલે ખપર પર એકાકારી. દે.
 બિના સુરતાસે નટ ખેલ કરતહે, દોર ડગે તો લોંચ પર કારી;
 મોજ ન પાવે બંદા બંધ જીવસે, પણ એકમાં ભવે જીમહારી. દે.

પરિણામના પડછામાં ખેલુ'રે, શૂન્ય શિખર સુરતાઓ મારી;
કહે રવિ સાહેબ જુગમાં એવા કુતા, ખેલ કરત સારો ખુવારી. દે.

ભજન ૨-રાગ (ઉપરનો.)

ભટકેલ મનવાને કેઇ પેરે વાડ'રે, ઠરિ ન બેસે ગુરૂ એક ઠેકાણે;
અનેક જનમનુ'રે એતો છે ભમતું, સંત શબ્દ ન મુણે કાનેજી. ભ.
કામ ક્રોધ અને લોભનું ભરિયુ'રે, આત્મજ્ઞાન એના હિરદે નાવેજી;
આશાને તૃષ્ણાના પુરમાં વહ્યું જાય, વિષયા લોગ તેને બહુ ભાવેજી.
અમૃતઢાળી એતો વિખડાં પીવેરે, તિરથ વ્રતમાં જઇ ધાવેજી;
તેને તોરે કાંઈ ભવ દુઃખન જાય, ઉલટોરે સંસાર આવેજી. ભટકેલ.
ગુરૂ વિના જ્ઞાન હિરદામાં નાવેરે, જે જન અનેક દેવ જઇ પુજેજી;
સ્વાન કરડે હાડકું ને લોહી ચુશે મુખનું, મુરખને તો કાંઈ ના સુજેજી.
નિરપ્રહા જે સંતજ મળેરે, અથર મનવાને થીર થાપેજી;
પદ પરખાવીને બીજક બાળે, જરા મરણનું બંધન કાપેજી. ભ.
નિશ્ચે વિના તો હરી નહિજ મળેરે, વેદ શ્રુતિ એમ ગાવેજી;
કહે સોમો મુક્તાનંદ ચરણે, કોઈ વિરલા પરમ પદ પાવેજી. ભ.

ભજન ૧ (ચૈતન દડી રમત હાથ ચડી)એ રાગ.

હરિજન સમરી લ્યો શ્રીહરી, અવસર આવો નહી આવે
ફરી ફરી. હરિજન. ટેક.

વિવેક વિચારીને ચાલજોરે, દુરમતી પરહરી;
મિથ્યા કામના ત્યાગ કરીને, અંતર પ્રત્તી લ્યો કરી. હરિ. ૧
અવિનાશીને ઓળખી લેવા, એ સમજણુ છે ખરી;
રૂઢિયામાંથી અંધકાર કાઢો, દ્વૈતભાવ દૂર કરી. હરિ. ૨
દેહાન બુદ્ધિ મુકી દઇને, શુદ્ધ ચૈતનમાં ચિત્ત લે ધરી;
અહંકાર અભિમાન વણસાડો, જાય કાળનો ભય ટળી. હરિ. ૩

ત્રણ ગુણના પાર જાવું, શું બેઠો આજસ કરી;
 ચોંપ કરીને ચેતી લ્યો, કાયા પળમાં જાશે પડી. હરિ. ૪
 જનમ મરણને ટાળવા, નીજ પુરુષારથ છે બળી;
 હું કોણને ક્યાંથી આવ્યો, તેની ખોજ લેજો કરી. હરિ. ૫
 મનુષ્યા દેહનું એ કર્તવ્ય છે, બીજી સાધના મેલો પડી;
 સદગુણને શરણે રહોતો, જાય સંશય શોક ટળી. હરિ. ૬
 દાસ સોમાને ગુરુ મુકતાનંદ મળિયા, આપી નીજ નામની છડી;
 હરતાં ફરતાં આનંદ ઉપજે, જીવ શીવ ભેદ ગયા ટળી. હરિ. ૭

પદ. ૧ (ચાલો ઠાકોરમાં જઈ વરીએ) એ રાગ.

હારે હવે કોણ થાએ ખાવા, ઘેર બેઠાં મળ્યા માવારે. હવે. ટેક.
 શેરીએ શેરીએ લાકડાં માગી, ધુણીઓને ધીખાવારે. હવે. ૧
 રાખોડી થાએ ઘણેરી ભેગી, લભુતિ અંગ લગાવારે. હવે. ૨
 પ્રભાતે ઉઠીને પેટની ચિંતા, પરાયા દુકડા ખાવારે. હવે. ૩
 જટા વધારિ કોણ લંગોટી વાળે, નિત્ય જાય ગંગામાં ન્હાવારે. હવે.
 કોણ ગેરુનો વેષજ પહેરે, પરાઈ આશ ધરાવારે. હવે. ૫
 દાસ સોમો કહે શામળીઆના, સંસારમાં રહી ગુણ ગાવારે. હવે. ૬

પદ ૨--(રાગ ઉપરનો).

હારે અડશઠ તીરથ વસે તનમાં, શું શોધે પ્રભુને સદનમાંરે. અ. ટેક.
 ગંગાને જીમનાં નીશદીન વહે છે, નાહી લ્યો જ્ઞાન ગોમતીમાંરે. ૧
 મનને વિષયમાંથી વાળીને, રૂચિ કરો ભજનમાંરે. અડ. ૨
 બેસો પદ્માસન વાળીને, સુરતા ધારી શૂન્યમાંરે. અડ. ૩
 પૂરક કુંભક રેચક કરીને, રહેવું આનંદ મગનમાંરે. અડ. ૪
 વિના વાદળ વરશે વૃષા, વિજળી ચમકે ગગનમાંરે. અડ. ૫
 પ્રેમીજન ત્યાં ભેળા થાએ, વિશ્વનાથ દરશનમાંરે. અડ. ૬
 કહે સોમો મુકતાનંદ ચરણે, રહેવું સદગુણ શરણમાંરે. અડ. ૭

લજન-(હારે ચાલો ડોકરમાં જઈ વશીએ) એ રાગ

હારે તારા માથે મરણનો માર છે, હરી લજે તો ખેડા પાર છે. ટેક
મારી મારી જેને તું કહે છે, એ બુડાડવાની તાર છે. તારા.૧
આજ કલમાં જતી રહેશે, જુવાની દીવસ ચાર છે. તારા.૨
જારે જુવાનીને જરા આવશે, શીર ઉપર લમતો કાળ છે. તારા.૩
આખા ઘરમાંથી થયો અળખો, તોએ તૃષ્ણા ઉર અપાર છે. તારા.૪
વચમાંથી મરે તો ઘણું સાડું, એમ કહે કુટુંબ પરીવાર છે. તારા.૫
બુડાઈના ભાર જરીને સુતો, અંતે જમડાનો માર છે. તારા.૬
હાસ સોમાના સ્વામીને વિસાર્યા, તેની જનુનીને ધીજાર છે. તારા.૭

લજન ૨ બુ-રાગ ઉપરનો.

હારે હરી લજે તો છે ઘણું સાડું, મુરખા કહું માનતું માડું. હરી.
શાને માડું માડું કરી મરે છે, તલભાર નથી કાંઈ તાડું. હરી.૧
હાથે ખરચ્યું તે સાથે આવે, એ પરમાર્થ ચિત્તમાં ધાડું. હરી.૨
ઉગરવાનો નથી આરો, ખોળ બળતામાંથી બાહાડું. હરી.૩
નાત જાતમાં મોટા થવાને, ધન ખરચી નાખ્યું સાડું. હરી.૪
પરમારથની પેર ન જાણી, મુરખના ઘટમાં ઘોર અધાડું. હરી.૫
સોમાના સ્વામીને લજતાં છુટે, મનથી માયાનું લાડું. હરી.૬

લજન.

દુનિયા મતલબકી ગરબ, અબ મોહે જાન પડી. ટેક.
જબ લગી બેલ બહે ગાડીમે, તબ લગી ચહે ધની;
એક દિન બેલ બેઠન લાગ્યા, ફિરતા ગલી ગલી. અબ. ૧
ભાઈબંધ ઐર કુટુંબ કળીલા. સબ માયાકે ધની;
ઉડ ગયા હંસા કાયા કરમાણી, દીના ઘરમે સુતક કરી. અબ. ૨

ધર બેઠે અર્ધાંગે તિરિયા, સો ના સંગ ચલી;
 આરા દિવસ ધર ભીતર રહેવે, દુસરા ખસમ લે કરી. અખ. ૩
 નિર્મલદાસ આશ સંતનકી, કીસી કી પત ન કરી;
 આહે સો આવે આહે મત આવે, નિર્મલ મસ્ત ફરી. અખ. ૪

ધોળ ૧.

સદગુરુએ મુજપર કીધી સહાયરે;	
નામ આપ્યું સોહં ત્રીભુવનરાયરે.	૧
જેને વેદ શાસ્ત્ર પુરાણ નિત્ય ગાયરે;	
રૂપિ મુનિ ધ્યાનમાં અહોનિશ ધાયરે.	૨
એવા છે અલખ નિરંજન જગ ઈશરે;	
ઓળખાવ્યા પાસમાં બુગદીશરે.	૩
મોહન વરને જાઉં હું બલિહારીરે;	
જ્યાં જોઉં ત્યાં દરસે હવે વનમાળીરે.	૪
હરિ વિના ઠાલો નહિ દીસે ઠામરે;	
ચળ અચળમાં વસિયા આતમરામરે.	૫
સદગુરુ નીજ રૂઢિયામાંહી રહેજોરે;	
દયા કરીને દરશન મુજને દેજોરે.	૬
એવી છે દાસ સોમાની વિનતિરે;	
મુક્તાનંદે કરાવી પ્રભુ સાથે પ્રીતિરે.	૭

ભજન-રાગ ધોળ.

સદગુરુએ મેહોર મુજ ઉપર કીધીરે,	
દયા કરીને છુટી અનોપમ દીધીરે.	૧
જેને નિત્ય પુરાણ વેદ વખાણેરે,	
અનુભવી સંત વિરલા તે બણેરે.	૨

જનક સનક નારદ સૂકલ દેવારે,
સમરણ કરે શેષ માહેશ્વર જેવારે. ૩

એતો મારા રૂઢીયા કમળમાં બાણ્યારે,
સદચિદ આનંદ આત્મ બ્રહ્મ માણ્યારે. ૪

અનેક જનમનું હતું મારે અંધારુંરે,
અગમ અગોચર ઘર લાધ્યું હવે મારુંરે. ૫

હવે હુંતો નહિ ભુલુ બીલુ બ્રાન્તરે,
આદે અનાદેની ઝોળખાવી મારી બતરે. ૬

શુર મળ્યા તો વાત સાચી સમબાણીરે,
પૂરવ જન્મના ફળની એ કમાણીરે. ૭

સદશુરનો મહિમા હું શું વખાણુંરે,
સોમા મારે વાયું વિવેકરૂપી વાહાણુંરે. ૮

ભજન રાગ લાવણી.

કહાંસે આયા કહાં બચગા, ખોજ કરો અગલે ઘરકી,
સદશુર મીલે તો શાન બતાવે, ખોલ દેવે અંતર ખડકી. ટેક ૧

તિલક છાપ ધરે માળા મુદ્રા, તીરથ વૃત મરે ભટકી,
ગાવે બબલે લોક રીઝાવે, ખબર નહી અપને ઘટકી. ૨

આહેર ખગ ધ્યાની હો બેઠા, અંતર સુરત ચલી ચટકી,
ઉપર બંદા ભીતર ગંદા, મન મેલા મછલી ગટકી. ૩

કાલ કુરાન કીતાબ બખાને, જીવ પકડ કરે અટકી;
હરદમકી તો હકમત ન બુલે, પકડ મુરઘીકું પટકી. ૪

હિંદુ તુરકા દોનું બુલે, ખટપટ નહિ ટળી ખટકી;
ભોગી જંગમ શેખ સંન્યાસી, લાલચમાંહી રહા લટકી. ૫

બીના સમજ સખ જીતતિત, દોરે ચૈત્યનકી ન લહે ચટકી;
વિષ્ણુદાસ, બેહદ કે વાસી, આવરણમાં ના રહે અટકી. ૬

ભજન લાવણી ૨.

અમ્મર ખ્યાલા મારા સદ્ગુરુ પાયા, મમ ભયાસો મન દિવાના,
 અમરાપુરની આસ કરો તો, તમે છોડી દોને અહંકાર અલીમાના. ૧
 કિત્તારે બ્રહ્મ ઝીણા કિત્તાહે બ્રહ્મ પહોરા, કિત્તાહે બ્રહ્મકા અનુમાના
 સોહી બ્રહ્મકા લેહ બતાઇ દેઉ, ઓર છોડો સરવે જ્ઞાના. ૨
 પાણીસે પતલા પવનસે ઝીણા, નહિં બ્રહ્મકા અનુમાના,
 આરંભપારા નહિ માંહી બહારા, નહિ બહોર ને નહિ છાના, ૩
 પંડીત હોકે પોથી બાંચે, કયા બાંચે પુસ્તક પાના,
 વૃત્તિયો તારી વસ નથી રહેતી, કયા કથતા બ્રહ્મકા જ્ઞાના. ૪
 બીના સમજ નર ઘેર ઘેર ભટકે, મુરખ લજવે ઉજળા બાના;
 પાણી પાષાણ પાંખડ પુજે, કયાં ધરતા બગકા ધ્યાના. ૫
 અખ નહિ આવું અખ નહિ બવું, નહી ધરું મેં કુડા ધ્યાના;
 દાસ અદારામ રેવારામ ચરણે, પેઝિકા હો ગયા પરમાણા. ૬

ભજન ૧.

સત્ય શબ્દકા વિચાર, કોઇ નર જોજંદા, જોજંદા. ટેક.
 મૂલ શબ્દ તો કહાંસે ઉઠે, કોન દેશ રહી બોલે;
 કોન દેશ શબ્દકા વાસા, તંત વિચારો તોલે. હાંરેકોઇ. ૧
 કીતના લાંબા કીતના ચોડા, કિત્તા હે અનુમાના;
 કેસા સંતો રૂપ શબ્દકા, કર બતાલાવો ધ્યાના. હાંરેકોઇ. ૨
 કિતના ભારી કિતના હલકા, ખારા હૈ કે મીઠા;
 મોઝે ગરીબકું કહી સમજાવો, શબ્દા કેઈ પેરે દીઠા. હાંરેકોઇ. ૩
 શરીર જોજી શબ્દા પકડો, હાથ ગ્રહી બતલાવો;
 પડે પિંડ પ્રગટ બાજે, શબ્દ કહાં સમાવો. હાંરેકોઇ. ૪

ખિમદાસ કહે રવિ સાહેબકુ, ગમકી ગગના ફાલી;
કેન નિરંતર કેન દેશમે, કહાં સમેગી દોરી. હાંરેકોઈ. ૫
ભજન ૨-રાગ ઉપરનો.

સત્ય શબ્દકા વિચાર, કોઈ નર લેહંદા રે લેહંદા. ટેક.
મૂલ શબ્દ તો નાભીસે ઉઠે, તરવેણી રહી ખોલે;
શૂન્ય દેશ શબ્દકા વાસા, ખરતલ હોયસો ખોલે. કોઈનર. ૧
જેસા દીપક ધર્યાં મંદિરમે' એસા શબ્દા રંગા;
દ્વાદશ અંગુલ બાહેર લંબા, ચૌડા હૈ સરવંગા. કોઈનર. ૨
કોનું કમલકી આણી અગર પર, રૂપ શબ્દકા દેખા;
સત્ય શબ્દમે' લીત્ર લયા તબ, દીયા કર્મ પર મેખા. કોઈનર. ૩
છતે પિંડે સનમુખ દરસે, દ્વાદશ અંગુલ જબહી;
બ્રહ્મ ચક્ષુ લયી બ્રહ્મ અગ્નિ, જલો વાસના તબહી. કોઈનર. ૪
અર્થ સુઝે નહીં અટપટાને, તાસે ભારી હોઈ;
ઝીણા સો સમજી સત્ય ભાંગે, એસા વીરલા કોઈ. કોઈનર. ૫
રવિદાસ કહે ખિમદાસકું ઘટ પટ લટ દરસાના;
રવિ સાહેબનો પિંડ પડયો જબ, નિરાધાર ઠહેરાના. કોઈનર. ૬
ભજન ૩-રાગ ઉપરનો.

મક્ષ એક હમારા, કોઈનર સુનંદા, સુનંદા. ટેક.
પંચ ભૂત તો કહાંસે આયા, સ્થુળ કેસે બંધાયા;
આનેકા કેન કારણુ કહાવે, ઘાટ કેને બનાયા. કોઈનર. ૧
બહાર આવી કયોંના ખોલે, ખ્યાસી તત્વ લે આયા;
ન્યુન ધનમે' કેન કહાવે, બડા હોઈખોલત દિખાયા. કોઈનર. ૨
કેન સુવે કેન ભગે, સુપના કીસકું હોતા,
સુમ સમી લીન થાવે, સુપુપતીકો કેન બેલા. કોઈનર. ૩

ધર માંહે ચાર ચેશી, મન હરી લઇ જાતા;
 ચૈતન્ય પુરૂષ બાગૃત હૈતો, ખબર ઠયોં, નહિ પાતા. કોઈનર. ૪
 અથર મન કું કહાં ઠેસાવે, મનવા થીર નહિ રહેતા;
 દ્વન્ન ફરૂંકે પવન વેગે, મન રહત હે વહેતા. કોઈનર. ૫
 પિંડ પડે મન કહાં સમાવે, જો મોહે સમજાવો;
 કહે સોમો મુક્તાનંદ ચરણે, મનકા સંશય મિટાવો. કોઈનર. ૬

ભજન ૪-રાગ ઉપરનો.

પ્રશ્ન એક હમારા, કોઈ નર સુનંદા રે સુનંદા ટેક.
 પૂર્વ મન કોન જાતી મેંથા, ક્રિયા કર્મ કયા કરતા;
 કોણુ કારન બેરી બેરી, ગર્ભવાસ અવતરતા. કોઈનર. ૧
 મન કેતના લંબા કીતના ચૌડા, કીતનાહે અનુમાના;
 જોહી મનવાકી પિંડ માંહી, કહાં હે ઠિકાના. કોઈનર. ૨
 જીવકા કેસા સ્વરૂપ કહાવે, જગત જીવ જીવ કહેતા;
 શિવ જીવમેં અંતર કિતના, કોન કરતા કોન લોકતા. કોઈનર. ૩
 આત્મ ઓર પરમાત્મ, દોનું નામ કયું કહાતા;
 ભેદ ધનમેં કયા હે સંતો, અમર કોન રહજાતા. કોઈનર. ૪
 ચૈતન કર્તા કે અકર્તા, જગત કીસને રચાયા;
 ઉત્પત્તિ પ્રલય કોણુ કરતહે, વિશ્વંભર કયું કહાયા. કોઈનર. ૫
 કોણુ આવે કોણુ જાવે, કોણુ થીર રહાવે;
 કહે સોમો મુક્તાનંદ ચરણે, અનુભવી સંત સમજાવે. કોઈનર. ૬

ભજન ૫-રાગ ઉપરનો.

સત્ય શબ્દકા વિચાર તે નર ભુલંદા રે ભુલંદા ટેક.
 કુપ માયાના જીવ જંજાલી, ઠયોં ન સદગુરૂ સંગા;
 પાટ ચોરાશીના તખતે ચઢીયા, ઉજડ હુવા રણ ભંગા. તે નર. ૧

જ્ઞાન વિના શબ્દ ગુણ ગાવે, ધ્યાન ધરે છે ધુન્યમાં;
 તાલ બલાવે ને શીર ડોલાવે, મમ થાય છે મનમાં. તે નર. ૨
 વિના વૈરાગ્યે વાણી કથે છે, એતો જગતની શોભા;
 ઓ છે કહે મેં પુરણ પરખ્યા, તારી નાખ્યા તુંબા. તે નર. ૩
 નિરધનીઓ થઈ કોટી ધનની, વાત કરે કમઠાના;
 કથીર તણા કિરતાર બનાવે, જુઓ થયા એ શાણા. તે નર. ૪
 કામી કુતરો, નાર કુભારબ, આડું અવળું તાણે;
 ઓઠે પેશી કરે ઉપાદા, ઠરી ન બેસે ઠેકાણે. તે નર. ૫
 ખર ભખર થઈ ફરે ખલકમાં, કપટી કુડ કમાણા;
 પુરણ કહે મન મોહ્યા માયા, લાલચમાં લપટાણા. તે નર. ૬

ભજન ૬-રાગ ઉપરનો.

શૂન્ય મંડલની જલધારા, કોઈ નર પિવંદા પિવંદા. ટેક.
 બકી વ્રતિ સુરતી ચઢી શિખર પર, ઘુમે ગગન ગઢ જ્ઞાના;
 પાંચ પચીસ કું પકડ પછાડો, જ્ઞાન ઉઠે ધમશાના. કોઈનર. ૧
 મેહવંતી ચાલી વાલમને મળવા, ગગન મંડલ ધર બના;
 ભોગ ભરતા ભગૃત ભોગી, શૂન્ય મેં ધરલે ધ્યાના. કોઈનર. ૨
 બહુ પડ ફાટયાં બારી ખોલી, ગગને ઉઘડયાં શાણાં,
 નિરલો તુરી નિરાધારા ખેલે, તે કેમ પુજે પાશાણા. કોઈનર. ૩
 ગેળી કુંચી મારા ગુફાએ આપી, શૂન્ય દેશ ધસિ બના;
 ભારથી રેવો રહે પ્રહ્લ મેહેલમાં, જલહલ જ્યોત જગાના. કોઈનર. ૪

ભજન ૭-રાગ ઉપરનો.

જગ સુપના કી ખુદિ સમાવે, તે નર ભગંદા ભગંદા. ટેક.
 કયા લયા દીન દોદીન ભાગે, શબ્દ ઘેન મદમાતી;
 જોસ બીજકા ચંદા પ્રગટયા, ફિર અંધેરી રાતી. તે નર. ૧

અવે બળવે ને કરે કલોલા, કાલજે ન પડયા છેદા;
 કેસા પથરા પાણી માંહી, બીતર કબૂ ન લેધા. તે નર. ૨
 સમજ્યો નહિ સદગુરૂજી શાના, નિરખ્યા નહિ નીસાટા;
 અખર કરિ દિલ ખોજ્યા નહીરે, તેરા ઉઘડ્યા નહિ કપાટા. તેનર. ૩
 મારગ બંકા કરિ લે ઠંકા, કાયરકા નહિ કામા;
 સત્ય શબ્દ સદગુરૂજી અહીં લ્યો, વેદ તપાસી નામા. તે નર. ૪
 રવિ સાહેબ કહે બાણ પ્રતાપે, ચેત ચેત મન વેરી;
 જો ભૂલ્યો તો ચોરાશીમાં બહુત ફિરેગો ફેરી. તે નર. ૫

ભજન ૮-રાગ ઉપરનો.

હરહર જીવતા મુઆજે, ઈનકા મારગ જીદાહે. હરહર. ટેક.
 ખૂરા કહેસેં ખૂરા ન માને, ભલા કહે ન રાજ;
 રાજા રંકકા એક સરીખા, કોણ પંડીત કોણ કાજ. હરહર. ૧
 ભલે ખુરેસેં દાવા નાહીજી, નહિ લેન કધૂ દેના;
 સખ ઘટમેં તુમ સાહેબ દેખો, કોન શત્રુ કોન સેના. હરહર. ૨
 હંસ હોધને કાગ કહાવે, હંસ કાગ ન હોયગા;
 તજ હોયસો એસા કહેવે, કોઈ સમજવાલા શેના. હરહર. ૩
 બાહેર બીતર તુર નિરંતર, સદા આનંદ સુખરાશી;
 સાંઈ દીન કહે ન આવે ન જાવે, સદગુરૂ કહેવે સાચી. હરહર. ૪

ભજન ૧

સંતોભાઈરે હાં પ્રેમના ભલકે લઢીએરે હોજ;
 એક મનથી આરાધીએ, ધ્યાન ધણીનાં ધરીએરે હોજ. ટેક.
 મનરે મારીને મેંદો કરીએ, કાંઈ કાંઈ જરણા ધરીએરે હોજ;
 શીલ સંતોની સાનમાં ગુરૂજીના ચરણમાં રહીએરે હોજ. ૧
 સુરતાની કમાન ચઢાવીએ, કોહાં લેળાં કરીએરે હોજ;
 વામ ભરીને ભલકા મારીએ, માંહેલાને મારીને મરીએરે હોજ. ૨

મકતર પહેરીને ચઢ્યો આકળા, સભાં હોઈ હોઈ સભાંએ હોઈ;
 સીરના સાટે જે સદગુરુ મળે, વાકો ધોખો ન ધરીએ હોઈ. ૩
 કાયા ક્ષેત્રમાં સંતો એમ લઢીએ, કેસરીઆં કરીએ હોઈ;
 કળના સામાં રંગલાં લરીએ, પાછો પાઉં ના ધરીએ હોઈ. ૪
 ઘીનો ઘડો લઈ અગન ધરીએ, પરજળવા ન દઈએ હોઈ;
 પાંચ ઇંદ્રી માંહેલી વશ કરીએ છુટા છેડે ફરીએ હોઈ. ૫
 સ્વર્ગનાં સામેઆં સંતો આબિયાં, એવા મને ચઢીએ હોઈ;
 ભૂતનાથ ચરણે અખો લણે, તેજમાં તેજ સમીએ હોઈ. ૬

ભજન ૨ (જનુની જીવો ગોપીચંદની)

અમેરે પરદેશી પરજુલા, જાતાં વાર ન લાગે;   ટેક.
 દેવસ મળ્યારે આપણા દેશરા, હળી મળી વાતો કરીએ;
 ભાયડારી વાતો દયા અટપટી, જ્ઞાની હોયસો પચીએ. અમેરે. ૧
 આરે કળભુગરા માનવી, મુખડે અસત્ય લાંખે;
 સાચાનાં જુઠાં કરે, જીવ્યા જાલી ન રાખે.   અમેરે. ૨
 આરે નગરી મારા નાથની, કાંઈ કાંઈ એધાણી આવે;
 કાયાનો કારીગર ક્યાં વસે, કીયા મેહેલમાં માહાલે. અમેરે. ૩
 સંતો હુંગર ઉપર દેરડી, તેના ઉપર ડેરી;
 એરે ડેરીમાં એક દેવ છે, સંતે લીધા છે હેરી.   અમેરે. ૪
 દેવસ મળ્યારે આપણા દેશરા, ભાવે ભવમાં ભેળા;
 ભૂતનાથ ચરણે અખો લણે, શૂન્ય શીખર ઘડ ઘેરા. અમેરે. ૫
 ભજન ૩ રાગ ઉપરનો.

હો મેરે સાધુ મુકરીત ફૂલ ગુલાબકો.   ટેક.

સખ ઘટ રહ્યારે સમાઈ, કહો સંતો કેઈ વીધે પાછએ;

હૃદ મિન લખિયો નખાઈ.

મુકરીત ફૂલ. ૧

હો મેરે સાધુ તિન ત્રિપુટીકે ઉપરે; ફૂલ સોહં ખીલ્યા;
 બહારે ધર્મ સ્થાન હે, સો અક્ષર જુગ બૂલ્યા. સુકરીત. ૨
 હો મેરે સાધુ ચાર ભોજનકે ઉપરે, પુરૂષ વિદેહી પુરા;
 જગમગ જગમગ હોતહે, ખાજે અનહદ તુરા. સુકરીત. ૩
 હો મેરે સાધુ અમર કોઠામેં હમખડા, ગુરૂ ગમ દીઆરે બતાઈ;
 ખડકી ખુલી જળ દેખીઆ, રાહ અગમકી પાઈ. સુકરીત. ૪
 હો મેરે સાધુ કહત કબીર ધર્મદાસકું, પ્રગટ દીયારે બતાઈ;
 જે કોઈ હંસા પાવહી. ખંડોરી ભવજલ ન આઈ. સુકરિત. ૫
 ભજન ૪-રાગ ઉપરનો.

હો મેરે સાધુ, રાસા નિરશુભ નામકા. ટેક.
 આવે કોઈ બચત જોગી, અલગ રહે રે સંસારસે;
 સોઈ નીજ રસકારે લોગી, રાસા નિરશુભ નામકા. ૧
 હો મેરે સાધુ વેદ કિતાબો મેં ખોજકે, ઉન મત લીયા હે પુરા;
 સેજ ધૂન્ય લાગ રહી, ખાજે અનહદ તુરા. રાસા. ૨
 હો મેરે સાધુ શીવનગરી આસન કરે, શૂન્યમેં ધ્યાન લગાવે;
 તીન દીશા બાવે નહી, જળ ચોથા પદ પાવે. રાસા. ૩
 હો મેરે સાધુ અનલેભયા જળ લય મિટયા, હદ છોડી બેહદલાગ્યા.
 ઘટ ઉજાગ્યા હોઈ રહ્યા, તળ મહા તમ લાગ્યા. રાસા. ૪
 હો મેરે સાધુ સબઘટ ખેલે ને સંગ રહે, દીલમાં દુગ્ધા ન આણે;
 કહે કબીર સોઈ સંત હે, જળ મેરો મન માને. રાસા. ૫

ભજન ૧.

આજ આણુંદના દીન હમારે, મારે મંગળ વરતાણારે હેલ;
 જુની સગાઈએ મારે જોગ બહેર થયા, અનેક ઉચ્ચા રવિ
 ભાણારે હેલ. ૧

આદે અનાદને અસલ અવિગત, બુના બેગેશ્વર શેર આચારેજી;
 વાને નીરખત પીવત નજરાદે નેણાં, ત્યારે હેત રૂદેમાં બહુ લાચારે.
 શીરગુણ માયા સરવે જુઠી, નિરગુણ નિરભે જાણ્યારેજી;
 શબ્દ ગુણના જોયા વિચારી, શબ્દાતિત પિછાણ્યારેજી. ૩
 કામ ક્રોધ કાળનાં મૂળ કાઠયાં, ત્યારે ધુન ધણિગર તાપ્યારેજી;
 અનેક ઉપાધી રોગ અજગારે કીધા, કોટી વીધન દુઃખ કાપ્યારેજી.
 જેથી ધૂન ધારા ગગન મંડળની, ઉલટા સોહં લગાચારેજી;
 હરહમ હાલા મેરા ખુલ ગયા તાલા, અધર પલંગ ખિછાચારેજી. ૫
 જેથી નોખત ગડગડે ગગનમાં, અલરરા અંકારારેજી;
 ભારથી રેવાને ગુરૂ મનોહર મળિયા, રોમરોમ રણુંકારારેજી; ૬

ભજન ૨-રાગ ઉપરનો.

મનોહર મળિયા મહા સુખ પાયા, અખંડ આતમ દરસાચારેજી;
 અમૃત વાડી ગુરૂએ અનલેરે કીધી, શાન્ત સીતળ વરસાચારેજી. ૧
 અગ જળ માયા મને સાચી કરી માની, જુઠમાં જગ ભરમાચારેજી;
 સપનાની ખાજી સત્ય કરી માની, અનેક નર ત્યાં ઠગાચારેજી. ૨
 એકા અધર મનને થીર કરી રાજો, અજગું જવા મતિ આલોરેજી;
 જ્યાંથી ઉપનયું વાંહી સમાવો, ત્યારે અમરાપુર મહાલોરેજી. ૩
 ધન સંતોભાઈ રોજ તમારી, કરહજુના કણ કેવારેજી;
 ખાનારે હીરાને પારસ મોતી, એથી અધિક કૃણ લેવારેજી. ૪
 નાભી ઉર નાસા ઉરધ આકાશા, મન પવન દો મિલાચારેજી;
 હેમ ગળીને હુવા જલ પાણી, એકાગ્ર મતી કું ઠેરાચારેજી. ૫
 અહંકૃતી અવિરાગી સરવે વ્યાધી, છુટી ગયા ચિતડારા આજારેજી;
 ભારથી રેવાને ગુરૂ મનોહર મળીયા, અનલે દેશ ઉજ્યાજારેજી. ૬

અનન ૩

જગમગ જગમગ જ્યોત જલત હે, નિરખત વરસત નૂરારેલ; ૨
 પ્રભાસાન કોઈ લેહુલારે ઝીલે, આતો દેશ હમારા બહુ ફરારેલ;
 નવ તીન પાંચ પચીશ પ્રકૃતિ, ઝુડી કીધા મેંતો ઝુડારેલ;
 નિરવત્તીનાં નિશાન ચઢાયાં, રણ બોલે રણતૂરારેલ.

અગમ ધામ ઝીણા અધર મારગ, પગ માંડત કોઈ પૂરારેલ;
 ભ્રમણામાં નર કંઈક ભીડાઈ રહ્યા, ઓછા પાત્ર અધૂરારેલ; ૩
 વંક નાળરા વસમારે ઘાટા, ત્યાં ચઢિ ગયા સંત શૂરારેલ;
 વંક નાળમેં વરસે વરસારા, નિરમળ નૂરી નિરધારારેલ. ૪

એણે પીયાલે મારે અનુભવ જાગ્યા, ઉગ્યા અપરમ પારારેલ;
 મન મેવાશીને મહીપતી રાજા, ઝુડી કીધા મેંતો ભારારેલ. ૫
 કાળકું તો માર હઠાયા, હુવા અનુભવ અજવારારેલ;
 ભારથી રેવાને શુર મનોહર મળીયા, સુનમાં ઝલકે તારારેલ;

અનન ૧

આજ અમે ગયાતાં રામ સલામાં, પોસલીએ રસ પીધારે;
 પીતાંરે પીતાં હુંતો પુરણ ધરાણી, મારા શુરૂં પ્યાલો દીધારે. ૧
 પહેલો પીયાલો મારે રોમે રોમ વાપ્યો, બીજો પીઆલે થઈ બેલીરે;
 ત્રીજો પીયાલે મારી શુધ યુધ ભૂલી, રડી પડી પીતાં પહેલીરે. આ. ૨
 જાતાં શુંરે અમો જઈને ભરાણાં, વળતાં નવ વળાયરે;
 સુના મંદિરમાં સ્થાનજ પેહું, મુખ ભાવે તેમ ખાયરે. આજ. ૩
 કહીએ છે પણ કહું નવ માને, જેને વીતી હોય તે જાણેરે;
 મુઠ જીવી જોવાને કાળે, હુંતો ઠરીને બેઠી ઠેકાણેરે. આજ. ૪
 રામ સલામાં જે કોઈ આવે, કરે તીરથ ઘર ખાળીરે;
 ભૂતનાથ ચરણે ભણેરે અબેઓ; મારા પ્રભુજીની ભક્તિ ભારીરે. આ.

લજન ૧ ધોળા.

સોહાંગ રંગ સાથે કોઈ સંત જના, સંત જનારે સાધુજના સો. ૧
 જ્યાં એક યુદ્ધકી રચી રચના, સખ જીવ જંત મિલ ભયે અપના સો.
 જ્યાં ધંગલા પીંગલા તાણા તણે, ત્યાં કોટી ભાણુ રવિ ઉદીત ઘણા.
 જ્યાં વંક નાળ અમરત ઝરના, કોઈ પીવત સંત મમ્મ રહેના. સો. ૪
 જ્યાં પ્રાણુ પુરૂષ નિરવાણુ બન્યા, વાકી સંગે સોહાગણુ રહે લગના.
 જ્યાં ગરજ કબીર ચઢી ગગના, વાકી આવાગમ ભયી સુપના. સો. ૬

લજન ૧-(રાગ ધીરાના પદનો.)

તમે ઝોરા હરી આવોરે, આગળ મારી નજરો ભણી;
 નિશ્ચે કરી નિરખુરે, શોભા જેની સરસ બણી. ટેક.
 ઝારા સમ છે મારારે વાલા, અળગા મતિ તમે બવ;
 તમ વિના રંગીલા ઈશ્વર, કોણ શુ' લીજીએ લાહાવ.
 વિકુલવર મેહનીરે, વાહાલા મુને દાઝ ઘણી. તમે ઝોરા. ૧
 કામને ધામ વાલા મુજને હવે, ગમતું નથીરે લગાર;
 વેહેવારીઆ તને વાર શી લાગે, નિંદા કરે છે નરનાર;
 આંખડલીમાં કળ નારે, ખટકે મુને કમુદિ તણી. તમે ઝોરા. ૨
 સામુ ને સસરો દીયર નણુદોઈ, ઘર વર છેલ બટાઉ;
 પાંચે મળીને પીડે છે મુજને, કજીઓ કરે છે સઉ,
 છુટયા નહિ છુટોરે, તમે સાથે આવી બની. તમે. ૩
 અબળાની ઉપર અણુએ કરીને, લેઠા ભુધર રાય;
 આ તક છે મારે ઝોહંગ લેવાની, સનમુખ લજન થાય.
 ધૂર્ત વિદ્યા મેલોરે, સુંદરવર શ્યામ ઘણી. તમે. ૪
 સામું જીઓ સામું જીઓ, બાવા નહી દેઉ જરૂર;
 રવિદાસ તો રસબસ બીના, હરખે મળ્યા છે હજુર,
 મિત્રો પ્રગટ થઈ છેરે, સઘળે વાલા વાત સુણી. તમે. ૫
 સમાપ્ત.

સાળી.

- બ્રહ્મજ્ઞાન બાણ્યો નહી, કર્મ દીઓ છીટકાય;
 તુલસી એસે જીવકું, સેહેજ નર્ક લઈ જાય. ૧
- તજશે આપુ આપદા, લજશે પુરણુ બ્રહ્મ;
 એક પલકમાં પ્રલ્લે થશે, કેટી જન્મનાં કર્મ. ૨
- રામ મયા સદ્ગુરૂ દયા, સાધુ સંગ જળ હોય;
 તખ પ્રાણી જાણે કષ્ટ, રહ્યો વિષય રસ મોય. ૩
- નિંદા કરનાર મત મરો, મરો અપના પૂત;
 સામાકુ પાવન કરે, આપે સરજે ભૂત. ૪
- કપીરકા ઘર ચોકમે, ગલા કટેકી પાસ;
 કરે સો નર ભોગવે, કોણુ ખેટા કોણુ બાપ. ૫
- કપીર કહે કમાલકુ, દો અક્ષર લિખલે;
 કર સાહેબકી બંદગી, ભૂખ્યાકું અન્ન દે. ૬
- જેસી પ્રીત હરામમેં તેસી હરિપર હોય;
 મુક્તિ પદ સેજે મિલે, પલ્લા ન પકડે કોય. ૭
- રામ જરૂણે ખેઠકે, સળકા મુજરા લેત;
 જેસી જીનકી ચાકરી, એસા ઉનકુ દેત. ૮
- તિમિર ગયો રવિ દેખતાં, કુબુદ્ધિ ગઈ ગુરૂ જ્ઞાન;
 સંપત ગઈ અતિ લોભસે, લક્ષ્મી ગઈ અભિમાન. ૯
- સોમા મમતા ત્યાગીને, ધરો પ્રભુનું ધ્યાન;
 સત્સંગ અહોનિશ કરો, તે પામો આત્મજ્ઞાન. ૧૦

જાહેર ખબર.

સાખી-માંઘો મનુષ્યા દેહ મળ્યો, તેનો કરો તપાસ;
જગ કર્તાને ઓળખો, એમ કહે સોમદાસ. ૧
નિંદ્રા લોજન લોગ ભય, એ પશુ પુરૂષ સમાન;
નરન જ્ઞાન નિજ અધિકતા, જ્ઞાન બિના પશુ જાન. ૨

સર્વે હરીજનોને ખબર આપવામાં આવે છે કે જીવ
જનોના હિતાર્થે સંત મહાત્માઓના લજનોનું સંસોધન
તથા શુદ્ધ લખાવી આ પ્રેમવાણી લજનમાળા ભાગ ૨ જે
છપાવી બહાર પાડવામાં આવ્યો છે માટે સર્વે હરીજનોને
જોઈએ તેણે નીચેને ઠેકાણેથી મંગાવી લેવી.

જે જે લજનો અમારા જાણવામાં આવ્યા હતાં તેમાં
અમોએ વધારો નહિ કરતાં જેમ હતાં તેમજ છપાવ્યાં છે, માટે
લખવામાં કાંઈ દ્રષ્ટિદોષ હોય તો વાંચનાર હરીજનોએ દર-
ગુજર કરી સુધારી વાંચવું એવી અમારી નમ્ર વિનંતિ છે.

વળી આથી સુધારાવધારા સાથે પ્રેમવાણી લજનમાળાનો
ભાગ ૩ જે પણ બહાર પાડવામાં આવશે.

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.--પ્રસિદ્ધ કર્તાની પાસેથી.

અમદાવાદ.	}	લી.
તાંબે સરસપુર.		હરિભક્ત સોમનાથ બુલાખીદાસ.
		કર્તા.

